

Deformacije

V zadnjem času postaja ob naraščanju življenjskih stroškov zopet aktualno (in tudi akutno) vprašanje nizkih prejemkov. Medtem ko smo si še lani prizadevali, da bi delovnemu človeku zagotovili vsaj 20 tisočakov mesečnih dohodkov, a nam je to le redkokje uspelo, govorimo zdaj že o najnižji meji 25 tisoč. Govorimo, tam pa, kjer naj bi kaj naredili in ukrenili, še najbrž niti ne govorijo. Pri tem seveda ne gre za neke administrativne posege, pač pa za ostvaritev takšnih pogojev, ob katerih bi človekovo (predvsem fizično) delo postalo več vredno. Osnovno merilo vrednosti je vendarle denar.

In če so ljudje, ki dobivajo še po 16 ali 17 tisoč dinarjev mesečno, pa za ta denar opravljajo težko in povzru mezano delo, te vrednosti njihovega dela še toliko manjša. Se zlasti, če so v njihovi delovni organizaciji tudi primeri, ko kdo »vleče« po 150 tisočakov in »več«. S tem nikakor ne zagovarjamo linije enakih želodcev, kvečjemu linijo minimalnih potreb. Teh pa še zdaleč ni mogoče meriti z merili, ki so se skušala uveljaviti v neki delovni organizaciji, ko je eden izmed šefov na vprašanje, kako je mogoče živeti s tako nizko plačo, vzvišeno pripomnil: »saj nimate nobenih potreb!« (in tako dalje, da zamolčimo še kaj hujšega). Po takšni logiki zahtuje nekemu celo 10 tisoč dinarjev mesečno, ker lahko zanje kupi recimo toliko kruha, da ga v enem mesecu ne poje! Takšno »filozofsko umovanje, porojeno iz kdove kakšnih vzrokov in nagibov, je vsekakor zelo daleč od osnovnih etičnih načel naše družbe! In če se jim izneveri človek, ki bi jim po naravi dela moral biti toliko bolj predan — še bolj žalostno.

Priznavamo: delitev dohodka je problem, morda večji, kakor si ga predstavljamo. Toda lahko bi ga ponostavili: če bi korektnije upoštevali socialistično humanistične odnose do ljudi, ki tudi delajo in ustvarjajo; če bi ustrezno vrednotili vsakršno pošteno delo in če z visokimi prejemki ne bi težili še više, marveč bi namesto tega skušali urediti spodnjo mejo.

LEŠEK V AMERIKI

Te dni je član celjskega atletskega kolektiva Roman Lešek odpotoval na gostovanje v Združene države Amerike, kjer se bo udeležil več tekmovalij in tako pridobil dragocene, izkušnje za letošnje največje športno prireditev, na svetu — za Olimpiado v Tokiju.

Pred odhodom na novo celino je treniral v Beogradu, kjer je v dvorani preskočil višino novega državnega rekorda, ki velja v pokritih prostorih, 450 cm.

Rekord sicer ne bo priznan, ker je bil dosežen na treningu, navzlic temu pa kaže, da je Roman v različni formi in pripravljen na srečanje s tistimi atleti, ki so že premagali 5-metrsko višine pri skoku ob palici.

— Sicer pa, kaj pričakuješ od gostovanja v Ameriki?

— Predvsem novih izkušenj. Srečal se bom z nekaterimi najboljšimi skakalci ob palici na svetu, zato računam, da bom na tem gostovanju popravil ne samo tehniko skakanja, marveč tudi svoje rezultate.

— Srečno pot, Roman, in veliko uspehov.

tehdnik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

S KONFERENCE ORGANIZACIJE ZVEZE KOMUNISTOVV EMAJLIRKI

Odkrita analiza vprašanj

Ne samo zaradi poročila sekretarja tovarniškega komiteja GABRIJELA PREZLJA, temveč tudi zaradi razprave lahko ocenimo redno konferenco organizacije Zveze komunistov v celjski Emajlirki kot ploden obračun dela, kot odkrito analizo vprašanj in zlasti še nalog, ki jih čakajo. In prav ta ugotovitev daje zagotovilo, da se bodo stvari v Emajlirki obrnile na bolje in da bržkone na prihodnji konferenci ne bo več toliko govora o medsebojnih odnosih, o nerazčiščenih pojmih glede vodenja in upravljanja in podobno. Sicer pa o novih odnosih v Emajlirki govorijo tudi proizvodni rezultati, ki so jih dosegli v zadnjih mesecih lanskega in prvem mesecu letošnjega leta. Ti so lepi in zavirljivi, in končno, tu so tudi nove pobude glede proizvodnega sodelovanja, kot npr. s tovarno Rad v Nikšiču zaradi orodjarne, nove pobude glede spremembe asortimana proizvodnje (zdaj proizvajajo v tej celjski tovarni okoli 2000 izdelkov) itd.

Ni naključje, da je zlasti sekretar tovarniškega komiteja začel svoje govorilo posvetiti delovnemu človeku in ugotovil, da je skrb zanj včasih zapostavljena in ne zmeraj na prvem mestu. To morda tudi zaradi tega, ker je blizu in ker je človekova osebnost močno zapletena. Dostikrat pa smo krivi tudi sami, je dejal tov. Prezelj, ker ga ne znamo vključiti v delo in življenje kolektiva. Zato se moramo zavzeti, da bo tovarna postala vsem našim ljudem njihov drugi dom.

Ne konferenci niso analizirali samo dela in nalog organizacije Zveze komunistov in pri tem ugotovili, da bo treba zlasti osnovnim enotam pomagati, da bodo postale bolj samostojne, temveč tudi delo ostalih družbenih činiteljev v tovarni.

Veliko je bilo govora o proizvodnji, o letošnjem in sedemletnem načrtu. V tej zvezi je zlasti sekretar okrajnega komiteja ZKS, inž. Andrej Marinc opozoril v razpravi na nujno izdelavo perspektivnega programa razvoja podjetja. Ta program je nujen, da bo tudi kolektiv videl v njem svojo perspektivo. Del razprave je namenil še

SEMINAR

ZA MLADE ODBORNIKE

Okrajni komite ZMS Celje je dal pobudo za organizacijo dvodnevnega seminarja za mlade odbornike občinskih skupščin v celjskem okraju. Seminar bo v začetku meseca februarja in ima za namen mladim odbornikom pomagati pri tem, da se bodo čimbolje izobraževali, usposabljali in izpopolnjevali za zahtevno delo v občinskih skupščinah. Pripomniti je treba, da ta pobuda ni naletela povsod na odobravanje in razumevanje. (Nekatere občinske skupščine in nekaj mladih odbornikov). Vendar menimo, da je vsakršna dilema o tem, če je temeljito vsebinsko pripravljen seminar za mlade odbornike, odveč. Takšne in podobne težnje po tem, da čimbolj okvalificiramo naše odbornike (še zlasti mlade) je treba pozdraviti ter podpreti.

D. Š.

Letne sindikalne konference

V teku tega in v prihodnjem mesecu, bodo na področju občine Slovenske Konjice letne konference članstva sindikalnih organizacij. Na teh konferencah bodo posvečali največ pozornosti analizi dela v preteklem letu, Pri volitvah novih odbornikov pa bodo pazili, da ne bodo spet izvolili tistih, ki pri delu niso pokazali dovolj aktivnosti. Da bi imeli odborniki pri svojem delu boljše strokovno znanje, bodo v občini organizirali sindikalno politično šolo. V njej bodo dobili odborniki osnovno gospodarsko in politično znanje. Če je ne bo mogoče organizirati do spomladi jo bodo pa prav sigurno prihodnjo jesen.

V. L.

delu in vlogi tehnične inteligence v kolektivu. Mi moramo tem ljudem zapupati, saj je to naša generacija, je poudaril, seveda pa jim moramo dati tudi ustrezno mesto v proizvodnji in jim pomagati, da se bodo uveljavili ne samo kot tehnični strokovnjaki, marveč tudi kot politični delavci.

V razpravi je sodeloval tudi član CK ZKS, Leopold Krese, ki je med drugim opozoril na vlogo Zveze komunistov glede uveljavljanja demokratičnih metod v pogledu razčiščevanja in pojasnjevanja vseh problemov in nalog, s katerimi se kolektiv ukvarja in srečuje.

-mb

Velenje v snegu. Kot povsod, so snega najbolj veselji otroci. V Velenju imajo za to prav pripravne objekte

Z LETNE KONFERENCE KOMUNISTOV ŠTORSKE ŽELEZARNE

VEČ POZORNOSTI NOTRANJIM PROBLEMOM

Pretekli teden je bilo v Celju več letnih konferenc osnovnih organizacij Zveze komunistov. V soboto so zborovali tudi komunisti štorske železarne, ki so ob tej priložnosti veliko govorili o nalogah organizacije Zveze komunistov v prihodnjem obdobju.

Poročilo o njihovem dosedanjem delu pa je podal sekretar organizacije tovariš Stane Ocvirk. Prav gotovo ni slučaj, da sta tako referat kot razprava posvetila veliko pozornosti gospodarskim vprašanjem. Štorska železarna je namreč v preteklem obdobju dosegla kljub redukcijam in remontom lepe uspehe. Plan proizvodnje so štorski železarji izpolnili in to ni bila ravno lahka naloga. V tem času so tudi

močno izpopolnili kvaliteto in asortiman svojih proizvodov.

Ko je tovariš Stane Ocvirk v referatu ocenjeval vlogo komunistov v delovnem kolektivu, je poudaril, da je organizacija še vedno premalo razpravljala o notranjih problemih železarne. Nekatere letošnje velike akcije — kot so bile razprave ob novi ustavi, volitve, vpis posojila za pomoč ponesrečenemu Skopju itd. — so dobro pripravili, zato tudi uspeh ni ostal. Vendar so ob vsem tem našli premalo časa za oceno in spremljanje dela komunistov v organih samoupravljanja, družbenih organizacijah itd. To so na konferenci kritično ocenili.

Letošnja konferenca komunistov štorske železarne je lepo uspela. Zivahna razprava, ki je opozorila na mnoge naloge, ki so v času rekonstrukcije pred delovnim kolektivom in še posebej pred komunisti, je tudi soliden temelj za dober delovni program organizacije Zveze komunistov v prihodnjem obdobju. To so poudarili tudi gostje na letni konferenci: predsednik okrajnega odbora Socialistične zveze tovariš Jože Marolt, sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov Celje tovariš Stane Divjak in drugi.

PRIPOMBE K STATUTU CELJSKE KOMUNE

Te dni je predsedstvo občinskega sindikalnega sveta v Celju razpravljalo o pripombah k statutu celjske komune, ki so jih zbrali občinski sindikalni odbori. Občinski sindikalni svet je te pripombe zbral v zelo zanimivo gradivo. V želji, da bi tudi mi prispevali k tej razpravi o občinskem statutu, bomo v prihodnjih številkah — nekajkrat zapored — objavili nekatere najbolj zanimive predloge za dopolnitve, oziroma spremembe statuta celjske komune.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- Le šest statotov v kolektivnih družbenih službah
- Obrt v turizmu — slabo
- Na obisku v velenjski komuni
- Turneja Kekca in Mojce
- Družba in talenti
- Osem let za umor žene
- Moža je zažgala z benzinom
- Obisk na dunajski ledeni ploskvi
- Humoreska — roman — memoar
- Partizanski krst — Lov v ruski tajgi

V PRIHODNJI ŠTEVILKI

- Humorično satirična stran
- Integracija trgovine
- O najnižjih dohodkih v uslužnostnih panogah
- Otrok vidj s prezezanim očesom

CELJE, 24. JANUAR 1964

Št. 3 Leto XVI.

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Caspisno podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-23.
Tekoči račun: 603-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din.
Inozemstvo 2400. V prodaji 20 din.

Sklenjene pogodbe za vso proizvodnjo

Tovarna kovanega orodja Zreče, v kateri je zaposlenih že 870 delavcev, proizvaja v glavnem avtomobilsko orodje, odkovke za našo avtomobilsko industrijo in nadomestne dele za traktorsko opremo (plužni deli, lemeži). S predsednikom delavskega sveta Vilijem Premrjem in predsednikom UO Ivanom Umnikom smo imeli kratek razgovor o proizvodnji v tovarni.

— Slišali smo, da v preteklem letu nismo izpolnili plana. Ali nam lahko kaj več poveste o tem? —

— Da. Prav imate. V preteklem letu nismo dosegli plana, ki smo si ga zastavili. Zakaj?! Planirano smo imeli proizvodnjo v vrednosti 2,1 milijarde dinarjev. Realizirali smo pa nekaj manj kot 2 milijardi. To predvsem zaradi tega, ker smo v planu računali na nove stroje, ki smo jih

kupili. Ti pa niso funkcionalno delovali in nismo z njimi dosegli take proizvodnje, kot smo predvidevali.

— Kako pa kaj tržišče? Je dovolj povpraševanja po vaših izdelkih? —

— Za tekoče leto smo sklenili pogodbe že za vso proizvodnjo, ki smo jo planirali v višini 2,4 milijarde dinarjev. Posebno veliko je povpraševanje po odkovkih in orodju. Upada pa povpraševanje po nadomestnih delih za kmetijske stroje.

— Kako pa je kaj z izvozom vaših izdelkov? —

— V preteklem letu smo izvozili za več kot 150 milijonov dinarjev. To predvsem na Vzhod, na Češko in v Bolgarijo. Za letošnje leto pa bomo izvažali razen v ti dve državi še na Norveško. Pogajamo pa se še za izvoz odkovkov v Zahodno Nemčijo.

OSNUTEK STATUTA

MOZIRSKÉ KOMUNE V RAZPRAVI

V torek je bila v Mozirju skupna seja občinske skupščine in občinskega odbora SZDL Mozirje, na kateri so razpravljali o osnutku statuta občine Mozirje. Sklenili so, da se da osnutek statuta v javno razpravo, ki bo trajala do 15. marca 1964. O njem bodo razpravljali v vseh naseljih, delovnih in družbenih organizacijah, na sestankih osnovnih organizacij Zveze komunistov in krajevnih organizacijah SZDL ter na zborih volivcev. V ta namen je pri občinskem odboru SZDL že imenovan 30-članski politični aktiv, ki bo vodil razlago osnutka statuta.

V razpravi so posvetili največ pozornosti ustanavljanju krajevnih skupnosti in poudarili, da je treba le-te ustanavljati predvsem po interesu občanov, ne pa toliko po teritoriju.

Odborniki so ocenili osnutek statuta za dovolj skrbno oblikovano gradivo, ki v osnovi zajema vsa področja. Menijo pa, da bo prispevek občanov, ki bodo v javni razpravi pomagali dokončno oblikovati in izpopolniti statut, zato toliko pomembnejši.

KRVODAJALCI LANI SLABŠE KOT LETA 1962

Ni še dolgo tega, ko je bila na okrajnem odboru Rdečega križa v Celju seja krvodajalskih komisij, posameznih občinskih odborov. Zanimivo je, da so ugotovili, da so bile krvodajalske akcije v letu 1963 slabše kot prejšnja leta. To je veljalo zlasti za posavske občine, kjer je bila akcija oddaje krvi v oktobru, torej takrat, ko je bilo na polju največ dela.

Za prihodnje leto so sklenili, da bodo pripravili dve večji krvodajalski akciji. Prva naj bi bila junija, druga pa jeseni.

Še do nadaljnega hladno vreme z meglo po kotlinah, ki se prehodno držala ves dan. Temperatura brez bistvenih sprememb. Frontalne motnje ne bodo vplivale na vreme pri nas.

INTERVJU S STANETOM SENIČARJEM, PREDSEDNIKOM OKRAJNEGA KOMITEJA ZMS CELJE

Programi na osnovi interesa

Obiskali smo tovariša Staneta Seničarja, predsednika OK ZMS in mu zastavili nekaj vprašanj, na katera nam je rad odgovoril:

Kolikar smo seznanjeni, je pred dnevi okrajni komitej ZMS zaključil številne obiske aktivov v vseh občinah našega okraja. Kako ocenjujete uspeh obiskov in delo članstva Zveze mladine v našem okraju sploh?

Aktivno vključevanje mladih v reševanje in sodelovanje pri aktualnih družbenih nalogah v delovnih organizacijah, solah in na vasi, ni samo formalna nužnost temveč odraz želja in hotenj mladih, ki jih čutijo pri svojem vsakodnevnom delu. Vloga Zveze mladine postaja tako vse pomembnejša in bolj kompleksna tako, da ni več samo ozko v specifičnih mladinskih oblikah dela temveč se vse bolj odraža v vseh družbeno ekonomskih procesih na vseh področjih dela mladih ljudi. Namen, ki smo ga imeli pri obisku 130 aktivov Zveze mladine v vseh občinah našega okraja je bil dosežen. Na osnovi pobud in interesov vseh mladih ljudi v celjskem okraju si bomo smotrno zastavili program dela v okrajni organizaciji ZMS.

Kaj smatrate o delu in nekaterih specifičnih oblikah mladinske aktivnosti kot so: klubi mladih proizvajalcev, klubi mladih občanov, klub mladih kmetijskih, proizvajalcev in podobno? Kaj menite, da so vzroki za premajhno aktivnost teh klubov?

Z OBCNEGA ZBORA DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE V CELJU: VZGOJA OTROK — DOLŽNOST VSE DRUŽBE

V sindikalni dvorani železniške postaje v Celju so se v nedeljo dopoldne zbrali k občnemu zboru predstavniki društev prijateljev mladine celjske občine. Občinska zveza društev prijateljev mladine ima občni zbor vsaki dve leti in tudi ta je bil — kot vsi dosedanj — skrbno pripravljen. Poročilo o dejavnosti občinske zveze in o številnih problemih dela z otroki, je podal tovariš Karel Smauc, ki je med drugim govoril tudi o mladinskem prestopništvu, o zdravstvenem stanju predšolskih in šolskih otrok itd.

V zadnjih dveh letih se je pionirska samouprava na osnovnih solah lepo razvila. Vendar je treba priznati, da je to v glavnem zasluga pedagoških delavcev. Še mnogo preveč je namreč vkoreninjeno mnenje, da je delo s pionirji samo skrb prosvetnih delavcev. To pa je seveda napak, saj bi se morali za vzgojo otrok zanimati vsi družbeni činitelji. Komisija za delo s pionirji, ki pri občinski zvezi že lep čas uspešno deluje, je spremljala prizadevanja na tem področju. Po svoji strani pa je prirajala številne seminarje, razstave, razgovore, na katerih je za delo v pionirskem odredu usposabljala tako pionirje kot njihove strokovne svetovalce. Pri zvezi je delala tudi komisija za varstvo otrok. Le-ta je obrav-

navala varstvo predšolskih, prav tako pa tudi šolskih otrok in ugotovila, da je v celjski občini to varstvo še vedno zelo pomanjkljivo. V mestu ob Savinji so samo trije otroški vrtni nastanjeni v primernih stavbah, vsi ostali so samo provizorično urejeni, kar nedvomno ne more najboljše vplivati na razvoj in rast malčkov.

Društva prijateljev mladine so v preteklem obdobju opravila pomembno delo. Ko so na občnem zboru sprejemali program dela za naslednje obdobje, pa so poudarili, da bodo v bodoče morali ustanoviti več društev. Njihov cilj je — društvo prijateljev mladine v vsaki krajevni skupnosti.

DVODNEVNI SEMINAR

Prejšnji teden je bil zaključen v Slovenskih Konjicah dvodnevni seminar za vodilne člane krajevnih odborov SZDL, ki ga je organiziral občinski odbor SZDL. V dveh dneh so v referatih in razpravah dokaj natančno osvetlili politične in gospodarske naloge, ki čakajo politične organizacije na terenu. Udeležencem seminarja bodo napotki, ki so jih dobili na seminarju, zelo koristili pri njihovem nadaljnjem delu.

V. L.

volitve v DS, pravilno tolmačenje in pristopanje k odpravljanju osebnih dohodkov izpod 25.000 din. Vse te, ter vrsta ostalih nalog pomenijo uvod v temeljite priprave na republiško konferenco Zveze mladine, ki bo predvidoma marca.

D. S.

PROGRAMI — POGOJ ZA DOBRU DELO

Organizacijska komisija okrajnega komiteja Zveze komunistov Celje je pred dnevi izvedla zanimivo analizo. Obiskala je nekaj organizacij Zveze komunistov, ki se ne ponašajo z visokim številom članstva in na podlagi tega zbrala nekaj ugotovitev, ki jih vendarle lahko nekoliko posplošimo. Komisijo je zlasti zanimalo, kakšna je vloga, teh organizacij v lastnem kolektivu in kakšen vpliv imajo na širše območje. Čeprav bi bilo krivično, če bi delo organizacije Zveze komunistov ocenjevali samo po številu članstva, pa je vendarle razumljivo, da na primer štiri ali petčlanska organizacija v kolektivu, ki šteje več kot 150 zaposlenih, ne more opraviti pomembnejšega dela. Takšne organizacije po navadi ne najdejo prave vsebine svojega dela in razpravljajo predvsem o organizacijskih vprašanjih, nimajo skrbno sestavljenih programov in njihovo delo je v glavnem kampanjsko in prepričevalno stihijo. Za »individualnim« izobraževanjem se marsikdaj skriva zelo šibka iniciativa komunistov, da bi se seznanjali s problemi ožje in širše skupnosti. Primerilo se je celo, da komunisti niso proučili niti materialov četrtga in petega plenuma Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije ter da tako »individualno« delo ni zajemalo niti spremljanja novic dnevnega časopisa.

V številno šibkih osnovnih organizacijah Zveze komunistov pa bi morali vsi pozornost posvetiti sprejemanju novih članov. Kandidate je treba skrbno izbrati — kriterij naj bo njihova družbeno politična aktivnost — ter jim kasneje tudi pomagati, da se bodo kot člani organizacije Zveze komunistov v življenju še aktivneje vključili.

ANALIZA

LETNIH KONFERENC

V šentjurški občini so imela vse osnovne organizacije ZKS letne konference že do konca prejšnjega leta. Na njih so iznesli mnogo predlogov za rešitve posameznih problemov v občini. Zato je občinski komitej ZKS na svoji seji, ki je bila pretekli teden analiziral vse predloge, ki so bili iznešeni na letnih konferencah.

L. S.

ŠTATUTE BODO PROUČILI

Pri občinskem odboru SZDL v Smarju pri Jelšah deluje posebna komisija za gospodarstvo in samoupravo, ki si je pred kratkim izdelala delovni načrt za tekoče leto. Predvsem bodo pregledali statute delovnih organizacij s posebno pozornostjo na samoupravljanje. Prav tako bodo proučili ključne račune gospodarskih organizacij ter skrbno spremljali procese za uveljavitev 42-urnega tednika ter odpravo najnižjih osebnih dohodkov v gospodarskih organizacijah. Na pomanjkljivosti bodo opozarjali pristojne organe.

I.

nosti organov družbenega upravljanja in samoupravnih organov na podlagi izkušenj in ustavnih principov.

»Dokaj nerazčiščeno je tudi vprašanje izbire direktorja zavoda. Kaj menite vi o tem?«

»Doslje je bila izbira direktorja delovne organizacije družbene dejavnosti izključno praviča, občinske skupščine. Čeprav je taka rešitev zagotavljala določeno garancijo za zakonito delo zavoda in čeprav te dolgoletne prakse ni mogoče naehkrat odpraviti, je vendarle treba razpravljati o tem, ali naj občinski statut obranja okvire take izbire direktorja. Res se sicer vprašujemo, ali bi bilo prav, dovoliti na primer neki solji, da sama izbere direktorja. Vendar menimo, da bi jim bilo treba zagotoviti vsaj močnejši vpliv na to izbiro.

Razumljivo pa je, da morajo biti statuti občine in statuti delovnih organizacij družbenih dejavnosti vsklajeni glede vseh osnovnih predpisov. Naloga sindikalnih organizacij in organov upravljanja pa je, da dobro produkcijo vprašanja s področja vseh družbenih dejavnosti, in zahtevajo, da se tem vprašanjem posveti vsa skrb v statutu občine.«

-lj

PO OSMIH LETIH

— Kaj dobrega te je prineslo?
— Tvoje ljubiteljsko delo, Jože.
— Ne delaj me skromnega! me je utrujeno zavrnil. In prav v njegovih besedah sem našel uvod. Jože Volk skromen in delaven; ne govori mnogo, toda delo predsednika krajevnega odbora Socialistične zveze v Velenju je v štirih letih dokaj zgovorno.

Pred osmimi leti je prišel v Velenje in se zaposlil pri rudniku kot referent za delovne odnose. Takoj so ga vključili v krajevni odbor SZDL ter mu po vztrajnem in marljivem delu slednjic v letu 1959 zupali predsedniško mesto, ki pa je pri 5.700 članih bržčas velika odgovornost. Služba, dolžnosti predsednika, sprejemanje delegacij, ki jih je v tem obdobju bilo okrog 120, sestanki, razprava o ustavi, volitve, težka gospodarska situacija v predlanskem letu in nešteto akcij prostovoljnega dela, ki so najbolj vidne v čudoviti urejenosti mesta, in navsezadnje tudi družina — žena in dvoje sinov. In čestokrat nešteto pripomb, kako bi to ali ono lahko bilo bolje; največkrat so jih dajali tisti, ki so stali ob strani. Osem let hitro mine, toda osem let je lep čas, posebno še, če ga žrtvuješ za dobro družbo, za dobro nas vseh, kajti pri tem mora nekdo utrpeti — in to je družina.

— Slišim, da se poslavljate od predsedniškega mesta?

— Da. Bojim se, da sem že preveč stereotipen. Novi bodo gotovo osvežili razgibaost vrst Socialistične zveze.

— Povej nam, kateri uspehi so te najbolj prevzeli?

— Uspehi? Delo je en sam niz naših dolžnosti. Srečen pa sem bil, ko smo z mladino vred zgradili kotalkališče, otroški park in prav tako zadovoljen, ko smo po raznih političnih akcijah lahko ugotavljali napredek.

— Sedaj se boš še v večji meri posvetil domu?

— Vsekaikor, čeprav bom vedno v delovnih vrstah Socialistične zveze.

Klančnik

PREVEČ NAČELNOSTI OCENA LETNIH KONFERENC ZKS V MOZIRSKI OBČINI

Občinski komitej ZKS Mozirje je na svoji zadnji seji analiziral delo osnovnih organizacij v preteklem letu in v temeljiti razpravi ocenil preteklo leto kot uspešno, čeprav so se tu in tam javljale določene slabosti. Poročila so bila v glavnem kvalitetna.

Osnovna pomanjkljivost letnih konferenc pa je bila predvsem v tem, da so preveč načelno načenjale razna vprašanja, medtem ko niso dovolj ocenile dejavnost posameznih članov Zveze komunistov v samoupravnih organih ter družbenih in političnih organizacijah. Nekatero organizacije pa niso našle pravih oblik za obravnavo problemov in so to storile s preživljenimi metodami.

Nikakor pa niso zadovoljivi uspehi v pogledu notranje rasti in utrditve. V Zvezi komunistov v mozirski občini je premalo mladih članov. Gotovo pa je bilo preveč izključitev in črtanja iz evidence članstva. Tako je kadrovska in kaznovalna politika slaba.

Pri idejno vzgojnem delu pa je bil dosežen napredek. Mnogi posamezniki pa, so individualnemu izobraževanju posvečali premalo skrbi.

R. Z.

Senzacionalna in laična ugibanja tujega tiska o obisku tovariša To gliattija in njegovih sodelavcev v Jugoslaviji so le dokaz, kako malo poznajo principelnost naše zunanje politike. Prav tako je to tudi dokaz nerazumevanja realne politike, ki jo vodi italijanska KP. Obe namreč že dolga leta proklamirata in v praksi izvajata načelo sodelovanja, neomešavanja, ne vsiljujeta svojih načrtov, in končno obe sta odločni pobornici miru v svetu.

Po letu 1948 je bila KP Italije proa, ki je sprejela kot pozitivno in pravilno misel, da mora vsak narod na svoj, sebi svojstven način graditi socializem. To je Partija, ki ne prestanto išče povezavo z vsemi progresivnimi ljudmi svoje dežele. Zaradi takih realnih stališč tudi ima v zadnjih letih še posebno velike uspehe. Njena popularnost in ugled sta kvalitativno in kvantitativno ucorstila mesto, ki ga zaozema. Je potem čudno, če vodstvo take Partije, ki je po načinu dela, po precepih zunanje politike toliko slična naši, pride k nam na obisk?

Zivčnost okrog obiska Castra v Moskvi se še ni podela. Eni vidijo v tem novo nevarnost za ZDA, drugi zopet slabost Moskve, ki s tem baje prosi Čubo, da se odreče Pekingu in podpis delni sporazum o prepovedi atomskih poizkusov. Spekulacije so naravnost neverjetne in zelo verito odražajo želje in strah tistih, ki jih objavljuje. Vse kar ni s službenim protokolom objavljeno, še ni skrivnostno! Verjetno je obisk le nadaljevanje politike, ki naj bi odpravila nasprotja med Čubo in ZDA. Vsaj taka, ki so grozeča. Takšna politika odgovarja tako ZDA kot Sovjetski Zvezi. Posebno še ZDA, ko vidi v situaciji Paname, da je v vsej Južni Ameriki nasploh potrebno veliko več poštenega realizma in manj groženj ter eksploatacije. Če k temu pripomore tudi osebni stik, kar je razumljivo, ga lahko samo pozdravimo.

Drugačna je situacija s priznavanjem LR Kitajske, kar pripravljajo De Gaulle. Tu je manj nejasnosti. Vsaj za redne spremljevalce političnih dogodkov. Zelja Francije, da se jo upošteva kot vesilo — ponovno pridobiti politični in ekonomski vpliv v nekdanjih azijskih kolonijah — trgovinska izmenjava s Kitajsko (kar zaenkrat več pomeni Kitajski kot Franciji) in odprta manifestacija nezadovoljstva Francije do ZDA in njenih gledanj na francoske koncepte zahodnoevropskega trga, so motivi, ki vodijo de Gaulle. Vse to so sicer stvari velikega apetita in še ne pomenijo ucorstitev svetovnega miru. Toda če bo Francija s svojim priznanjem Kitajske v Združenih narodih potegnula za seboj vse bivše predstavnike kolonij, ki imajo še vedno močne zveze z metropolo, pa bi prišlo do ogromne pozitivne spremembe v korist Kitajske. S tem bi nastopila potrebna večina, ki je do danes Kitajska ni imela. Takšen rezultat francoske akcije pa bi bil za svetovni mir pozitiven. S sprejetjem Kitajske v Združene Narode bi prevzela Kitajska tudi obveze, ki izhajajo iz Povelja Združenih narodov. Sama bi s tem postala deblokirana, dobila možnost trgovinske izmenjave z ostalimi deželami in s tem resila sebe ekonomskih težav. Kaj bi to pomenilo za njo in za svetovni mir, ni težko uganiti.

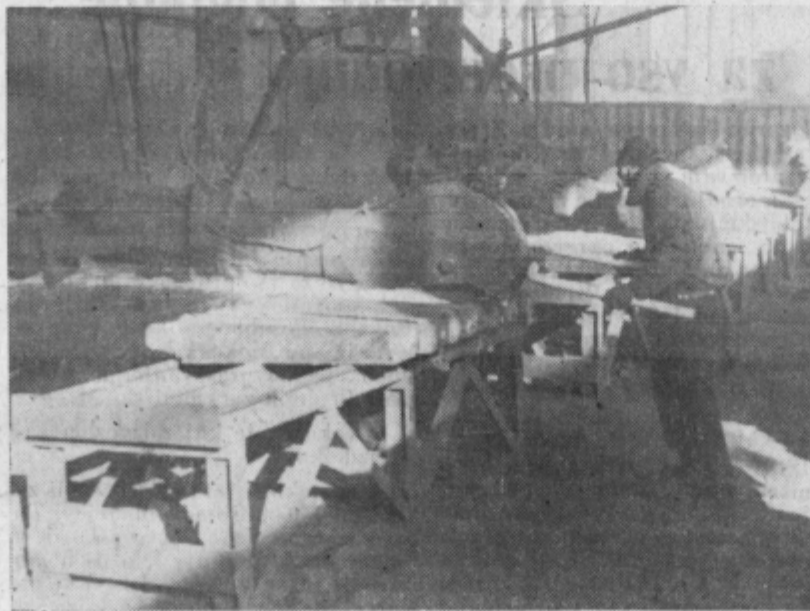
In še previdno laviranje Erhardta na liniji Washington-London-Pariz! To da služiti na realnejšo politiko Zahodne Nemčije do Sovjetske Zveze. To potrjuje tudi polslužbeno negodovanje Bonna do najnovejših kontaktov Pariz-Peking.

GOTOVO RADI POTUJETE

Med številnimi nagradami za naročnike »Celjskega tednika«, ki bodo izrebane v začetku meseca marca, sta tudi dvodnevni izlet na Plitvice, Senj, Crikvenico, Postojno ter dvodnevni izlet v Kranjsko-goro, Vrščič, Dolino Trente in Gorico.

To zanimivo potovanje vam omogoča turistična agencija »Izletnik« v Celju. V nagradnem žrebanju bo morda prav vas doletela sreča.

Pogoj je le, da se naročite na »Celjski tednik« in poravnate poletno naročnino.

Brušenje kokil v štorski železarni

V OKRAJU SPREJETIH LE ŠEST ŠTATUTOV delovnih organizacij družbenih služb

Zvezna in republiška ustava sta za dolžni delovne organizacije, da v enem letu po sprejetju ustav, izdelajo in sprejmejo statute svojih kolektivov. Tako so priprave statutih delovnih organizacij postale ena njihovih prvih nalog. Vzporedno z razpravami o predosnutih statutih v gospodarstvu, potekajo priprave tudi v družbenih službah. Zanimivo pa je, da rezultati teh prizadevanj niso ravno najboljši. V celjskem okraju je na področju družbenih služb 264 delovnih organizacij. Od teh je statute sprejelo samo šest kolektivov, medtem ko jih 29 o statutih razpravljajo, 126 organizacij pa je doslej pripravilo teze.

Te dni smo se o statutih v družbenih službah pogovarjali s članom predsedstva okrajnega sindikalnega sveta Igorjem Ponikvarjem.

»Mislim, da je v družbenih službah pri sestavljanju statutih eden od osnovnih problemov vsklajevanje nekaterih predpisov z ustavo in njihov odnos do statutih delovnih organizacij,«

je dejal tovariš Ponikvar. »To je prav gotovo ovira pri hitrejšem sestavljanju statutih, po drugi strani pa je včasih tudi izgovor vseh tistih, ki pri tem delu niso pokazali največje prizadevnosti. Zato je torej nujno, da čimprej menjamo, spremenimo ali celo uklenemo tiste predpise, ki niso v skladu z zvezno in republiško ustavo.«

»Kaj pa naj bi statuti določali o upravljanju?«

»Delovne organizacije družbenih služb se po svojem karakterju in nalogah razlikujejo od delovnih organizacij s področja gospodarstva. Ta specifičnost izhaja med drugim tudi iz posebne zainteresiranosti celotne družbene skupnosti za njihovo delo. Zato je ustava tudi določila udeležbo družbene skupnosti in zainteresiranih organizacij ter občanov v upravljanju zavodov teh dejavnosti. Ker se zakon, s katerim bo reguliran sestav organov upravljanja delovnih organizacij in zakon o volitvah teh organov šele pripravljajo, naj bi statuti uredili pristoj-

»ALPOS« NA NOVI POTI

V tovarni Alpos v Sentjurju so imeli v lanskem letu planirano proizvodnjo v vrednosti 650 milijonov dinarjev. Plan pa so precej presežili in sicer je znašala končna realizacija 840 milijonov dinarjev. Tudi izvoz so močno povečali. Planirali so, da bodo izvozili svojih izdelkov v Zahodno Nemčijo in Švico v vrednosti 40 tisoč dolarjev. Izvozili pa so za 75 tisoč dolarjev, in to razen v omenjeni državi še v Avstrijo. Izvažali so predvsem aluminijaste leste, vrtno garniture in v Švico tudi kuhinjsko opremo. V letošnjem letu pa nameravajo izvoz še močno povečati. Razen v ome-

njene države nameravajo izvažati še v Skandinavijo in to predvsem na Švedsko. Povečali pa bodo tudi asortiment proizvodov za izvoz. Tudi na domačem tržišču niso imeli težav s prodajo svojih izdelkov, saj je bilo povpraševanje večje od proizvodnih kapacitet. Ker so se v zadnjem času precej povečale investicije jugoslovskega gospodarstva v gostinstvo, se to pozna tudi v proizvodnji in planu Alposa. Poleg že znanih artiklov za gostinstvo so pričeli izdelovati tudi točilne mize, barske stolčke in mizice ter ostalo opremo za moderne gostinske obrate.

Toda kljub temu, da so v lanskem letu plan precej presežili, ni stanje podjetja nič kaj rožnato. Z dohodkom so namreč komaj krili osebne dohodeke in so njihovi skladi minimalni. V tovarni so nam povedali, da so bili za to v precejšnji meri krivi neurejeni medsebojni odnosi. Pa tudi njihov sistem nagrajevanja ni preveč stimuliral delavcev. Kot pravijo, so sedaj odpravili oba vzroka za tako stanje. Odnosi so urejeni in prešli so tudi na nov sistem nagrajevanja po delu. Drugi problem pa je slaba zasedba delovnih mest s strokovnim kadrom. Primanjkuje jim predvsem kadra s srednjim in visoko strokovno izobrazbo. To skušajo rešiti s štipendiranjem dijakov in študentov. Pa še študente težko dobijo. Kajti podjetje dosedaj ni polagalo nobene pozornosti na izgradnjo stanovanj in sedaj imajo eno stanovanje. V letošnjem letu nameravajo kupiti 4 stanovanja, potem pa vsako leto več. S tem in z višjimi osebnimi dohodki upajo, da bodo dobili tudi dovolj strokovnjakov. L. S.

Obrt v turizmu - slabo

Te dni povsod v Sloveniji veliko razpravljajo o obrtništvu. To razgibanost je sprožila vest, da bo skupščina socialistične republike Slovenije v kratkem sprejela nov zakon o obrti. Tudi v celjskem okraju je bilo v zadnjem času že več razprav o tej dejavnosti. Osnovna ugotovitev — da obrt močno zaostaja za razvojem gospodarstva in ostalih področij — velja tudi za naše območje. Se posebej pa je stanje kritično v turističnih krajih, kjer nerazvita uslužbenost in obrt prav zavira uspešnejši razvoj turizma.

Razumljivo je, da bi morala biti storitvena obrt v turističnih krajih usmerjena tako, da bi nudila svoje kvalitativne usluge ne samo domačim prebivalcem, temveč tudi turistom, ki prihajajo v določen kraj. Na turističnih območjih bi zato morale biti odlično organizirane avtomehanične delavnice, frizerski in brivski saloni, kemične čistilnice in pralnice, obrati za manjša popravila itd. Vsega tega pa je v naših turističnih središčih več kot premalo. S čim utemeljemo to trditev?

Poglejmo najprej avtomehanično stroko. Avtomehanične delavnice v Laškem in Smarju opravljajo predvsem popravila avtomobilov za komunalne službe, njihove kapacitete še zdaleč ne morejo kriti potreb »motoriziranih« turistov. Podjetja tudi nimajo rezervnih delov, tako da se mora marsikak turist prav zato pripeljati v Celje. Na vsej, več desetih kilometrov dolgi cesti od Sempetra do Logarske doline najdemo samo enega mehanika, kar je za tako obremenjeno prometno pot več kot premalo. Pa ne samo popravila, tudi pranje in mazanje avtomobilov je neurejeno. V vsem celjskem okraju se samo en obrtnik specialno bavi s to dejavnostjo.

Poseben problem je v celjskih turističnih krajih nedvomno preskrba s kruhom, pecivom in slaščicami. Turist se mora poleg tega tudi zelo potruditi, če hoče zlikati kos svoje garderobe, ker teh uslug pač še miso navajeni. Težko je tudi s čiščenjem oblek. In še ena zanimivost. V vsem celjskem okraju je izdano samo eno obrtno dovoljenje za izdelovanje turističnih spominkov.

Če k temu prištejemo še pomanjkljive frizerske in brivske usluge,

pa zelo redke krpalnice in pralnice, potem nam je kaj kmalu jasno, kako veliko bo treba še storiti, da bo v naših turističnih krajih obiskovalec tudi s te plati zadovoljen.

Namesto zapisnika

Slučajno sem vpadel v zgoščeno razgovor gospodarstvenikov, ki so že tretjič premelevali pereče vprašanje podražitve in ker ni običaj, da bi o tem vodili zapisnik, sem namenil javnosti te vrstice. Usnjarji iz Kranja, Smartnega pri Slovenj Gradcu in Sošanju so se otekali pritiska tanincev. Predmet razgovora je bila podražitev tanina: hrastovega za 25 in kostanjevega za 35 dinarjev na enoto filter kilograma.

Rezignirani obrazi pričajo o kapitulaciji — nova cena si je utrla pot

Usnjarji so se branili, češ, da to že tako poslabšuje že tako slabo situacijo usnjarske industrije. Taninci pa so navajali podražitev lesa in pomanjkanje lesa za proizvodnjo tanina, kar podražuje njihovo minimalno stopnjo rentabilnosti. Zelijó si sporazumen podpis novih cen. Usnjarji se izgovarjajo, da ne morejo prenesti podražitve ob tej stopnji akumulacije. Zato povprašajo tanince, zakaj je uvoženi ekstrakt cenejši.

Pri vsem tem se usnjarji zavdajo, da bodo morali pristati, kajti brez tanina ni mogoče ostati, to bi

pomenilo samo v nekaj tednih milijonske izgube. Glasno pa so mordoyali, da te podražitve ne bo priznala čevljarska industrija. Podražitev samo pri nabavi pomeni desetine milijonov več. Nastopi kritična točka. Taninci zahtevajo, da se nove cene fakturirajo od prvega januarja dalje. Usnjarji ne priznavajo podražitve v nažaj. Popuščajo torej. Tedaj pa taninci izstrelijo svoje orožje. Kaj pa če ne bi pošiljali. Padajo ostre be-

se, ki se slednjič le unesejo in usnjarji kapitulirajo, saj jim ne kaže drugače. Tolažijo se, da bodo o tem alarmirali višje forume, kajti nekaj je treba ukreniti. Nova cena pa že velja, čeprav je niso sporazumno sprejeli.

Na sestanku sem bil edini, ki se je počutil potrošnika in sem že vnaprej računal o kvadrantni stopnji odraza te podražitve v čevljih, ki jih bom moral bržčas že čez nekaj tednov dati v ambulantan pregled k čevljarjem.

KOT PO OLJU NAVZGOR

Z novim letom nas je dočakala tudi nova uradna cena jedilnega olivnega olja, ki je v trgovini dražje za 30 din na liter. Zanimivo pa je, da potrošnikovo oko in občutljivost kupne moči z dneva v dan zasledujeta še vrsto neuradnih premikov cen določenih maloprodajnih in prehrabnih artiklov. Ta čudna rast cen, ki je malodane podobna katastrofi, katero je povzročila gora Toc, zna tudi potrošnika opustošiti v stilu Langarona. Ali bomo znali potrošnika pravočasno evakuirati pred uničujočim valom cen? -ik

LETOS 120 NOVIH STANOVANJ V ŽALSKI OBČINI

Stanovanjski sklad žalske občine bo v letošnjem letu skupaj z udeležbo in ostalimi dohodki investiral okrog 400 milijonov sredstev v izgradnjo 100 stanovanj. Delo na urbanistični dokumentaciji, programih in načrtih zazidalnih sosesk je v glavnem končano in čaka le še obravnavo občinske skupščine. Tako bodo letos v Zalcu zgradili v soseski dom I dva četvorčka in dva deveterčka ter dokončali dva stolpiča s skupno 40 stanovanji. Na soseski Loznica pa so pričeli graditi dvojčke in vrstne hiše. Te dni pa se bo pričela selitev podjetij po predvidenem načrtu. Kot prvo se bo selilo gradbeno podjetje »Gradnja« Zalec, kajti na njegovem dosedanjem prostoru bodo zgradili novo osnovno šolo, ki je v Zalcu prepotrebná.

Načrt središča Zaleca je izdelal ing. Janko Hartman iz Čelja. Doslej se prav središče najbolj zanemarjali in zato ga žele urediti do prihodnjega leta, ko bo Zalec sprejel naziv: mesto. Še letos bodo dokončali zdravstveni dom in uredili okolico, v načrtu pa je projekt doma političnih organizacij ter ureditev cest III. in IV. reda, ki povezujejo Zalec z bližnjimi naselji. V kratkem bodo dokončali načrt za zazidalno sosesko središča v Preboldu, kjer bodo zgradili dva četvorčka za potrebe IT Prebold in kjer bo okrog 30 parcel na razpolago za zasebnike. Letos bo občinski praznik v Preboldu, zato bodo asfaltirali cesto, zgradili kanalizacijo ter javno razsvetljavo. Na Polzeli in v Parčljah imajo znenkrat še težave z gradnjo zasebnih hiš, ker zemljišče še ni nacionalizirano. Nekaj novogradenj predvidevajo tudi v Sempetru ter

na Vranskem, kjer bodo zgradili četvorček za prosvetne delavce. Cena gradbenih parcel skupno s projektom in nadzorstvom ter vgrajenimi komunalnimi napravami znaša okrog 500 do 400 tisoč, kar pa predstavlja le okrog 50 odstotkov dejanske vrednosti. Tako pa bo stanovanjski sklad samo za zgraditev tifaustov, za daljnovid in položitev kablo za del naselja na Polzeli vložil preko 15 milijonov dinarjev. Načrti stanovanjskega sklada v Zalcu kažejo na izredno razgibno politiko stanovanjske izgradnje in veliko pripravljenost, da pomagajo siehernemu, ki ima interes za gradnjo. KL

ADAPTACIJE

(Kozerija)

V našem času so v modi najrazličnejše adaptacije. Adaptiramo stare zgradbe, ker so pač potrebne adaptacije. Z adaptacijo dosežemo, da postane adaptirana zgradba v adaptacijskem smislu funkcionalno ustrežnejša in uporabno trajnejša. Adaptacija je zdravilo zoper rane časa, pa tudi modna bolezen.

Kajti adaptiramo tudi nove zgradbe. Projekti dandanes nimajo dolge življenjske vrednosti, ker je namreč doba od realizacije do adaptacije zelo kratka. Na zunaj je novo zgradbo sicer težko adaptirati, toda navznoter... Iz funkcionalno še tako izdelanega projekta lahko naredimo vrsto adaptacijskih predalčkov — preadaptiramo reoimno hodnik v pisarne, pisarne v nove pisarne...

Potrebe rasejo, adaptacije naraščajo. Projekt, ki je bil narejen pred letom dni, je po postavitvi že pretesen; pokažejo se nujne hiše in pomanjkljivosti — težnje po adaptaciji in »preformaciji«. Sivar je zelo enostavna; samo nekaj posegov z opeko, betonom in malto...

Pa denar? Kaj bi razpravljali o denarju! (oh)

»KONUS« IN »JUGOTANIN« ZDRUŽENA

S prvim januarjem je tovarna tanina »Jugotanine« iz Sevnice stopila v poslovno sodelovanje z velikim usnjarskim kombinatom KONUS v Slov. Konjicah. Ker je to slučaj tudi s tovarno tanina v Majšpergu, ima na ta način KONUS v svojem sestavu obe in obenem edini tovarni tanina v Sloveniji. To je za podjetje, ki izdeluje vegetabilno usnje, izredne važnosti, kajti od pravočasne dobave in kvalitete tanina je v veliki meri odvisna kvaliteta usnja in posredno prodaja. Zanimivo je, da ostale tovarne usnja, ki niso v tem združenju, ne gledajo preveč optimistično na to, saj so v odvisnosti od tovarn tanina. Svojevstvena pa je tudi ta ugotovitev, da je cena taninskega ekstrakta doma dokaj dražja od enakovrednega uvožnega.

MALA KRONIKA · MALA KRONIKA

ZAKAJ MANJ?

V primerjavi z letom 1962 je soštanjska termoelektrarna dosegla za 2,5 odstotka manjši fizični obseg proizvodnje, kar je z ozirom na ugodno bilanco vodne energije vsekakor pozitivno. Ni pa to edini vzrok. Temu zmanjšanju je botrovalo tudi pomanjkanje zadostnih količin premoga. V septembru in oktobru lanskega leta so bile potrebe večje, a je neurejena preskrba s premogom vodila k štednji zaloga na deponiji, da ne bi v zimskih mesecih prišlo do zastoja proizvodnje.

ZAKASNELE POGODBE

Več kot 50 odstotna prekoračitev plansko zastavljenega izvoza v tovarni usnja v Sošanju je malce neravno in premalo odločno plasiiranje izdelkov tovarne gospodinske opreme »Gorenje« in lesno industrijskega kombinata v Sošanju v skupnem številu izravnila s planskimi obvezami. Običajni vzrok tiči v prekasnem sklepanju pogodb in v tem, da nimajo zagotovljenih dolgoročnih izvoznih dogovorov. Razveseljiva pa je neplanska vključitev »Galanterije« v Sošanju v mednarodno blagovno menjavo. Tako je izvoz podjetij velenjske občine s 536 tisoči ZDA dolarjev kril le 35 odstotkov uvoza, kar vsekakor ni zadovoljivo.

3,5 MILIJARDE PROMETA

Trgovina na drobno v Saleški dolini je povečala v lanskem letu promet na 3,5 milijarde ali za 25 odstotkov. Zaradi nepravilne preskrbe z novimi industrijskimi predmeti in slabo preskrbo s sadjem in zelenjavo ter zaradi klasičnega načina prodaje pa je še vedno močan odtok kupne moči izven občine. Tipičnost za Velenje in Sošanjsko pa je še vedno neenakomerna obremenitev, ki naraste ob dnevnih izplačilih. Močno se čuti pomanjkanje primerne skladišne površine. Prav tako pa ne zadostajo več prodajne površine.

NIČ VEČ

OKRASNEGA ZELENEGA KAMNA

Proizvodnja okrasnega zelenega kamna v Gorenju je v lanskem letu popolnoma zastala, čeprav je le-ta iskano blago za izvoz. Šele letos bodo z vlaganji ustvarili osnovo za industrijski način pridobivanja plošč iz tega kamna.

VEČ NOČITEV

Ugoden vpliv na povečani inozemski turizem v velenjski občini je imelo predvsem gostinsko podjetje »Paka« v Velenju, kjer je število inozemskih nočitev v lanskem letu porasla za 106 odstotkov.

INTEGRACIJA

Vso servisno dejavnost za popravilo kmetijskih strojev sedanega kmetijskega kombinata v Zalcu bo v bodočo prevzela strojna postaja v Zalcu, ki bo v ta namen razširila svoj delovni prostor za okrog 3 ha, kar je predvideno tudi v urbanističnem načrtu Zaleca.

ŠE VEDNO

NEPOKRITI OSEBNI DOHODKI

Družbena prehrana v gostinskem podjetju »Paka« v Velenju ne zadovoljuje velenjskih potreb. Problem je predvsem v kvaliteti in izbiri; ne v ceni. Zmogljivost zdaleka ni več vsaj delno izkoriščena. Prav to pa je vzrok, da ob podjetje tudi letošnje leto bržčas zaključilo z nepokritimi osebnimi dohodki.

»POLZELA, tovarna nogavic, Polzela«

razpisuje prosta delovna mesta:

1. Vodjo komercialnega sektorja
2. Vodjo knjigovodstev
3. Vodjo prodajne službe

Pogoji:

1. Visokošolska izobrazba z znanjem angleškega ali nemškega jezika, zunanje trgovinsko registracijo in vsaj 3 leta prakse na vodilnem delovnem mestu v stroki.
2. Višja strokovna izobrazba s 3 letno prakso ali srednješolska izobrazba s 5-letno prakso na vodilnem delovnem mestu v stroki.
3. Srednješolska izobrazba tekstilne ali ekonomske stroke, prednost obvladanja enega tujega jezika z vsaj 5. let prakse v komercialni stroki.

Ustrezna stanovanja bodo na razpolago v mesecu juniju 1964. Vse ostalo po dogovoru.

Razpis velja do zasedbe.

OBISKALI SMO VELENJSKO KOMUNO — OBISKALI SMO VELENJSKO KOMUNO — OBISKALI SMO VELENJSKO

Gimnazija v Velenju - da ali ne

Velenjska mladina ima pre malo možnosti, da bi po končani nižji stopnji nadaljevala študij v srednjih šolah. V zadnjih letih je v velenjski komuni toliko absolventov osemletke, da jih velenjske srednje strokovne šole ne morejo sprejeti. Z dograditvijo nove osemletne šole, ki bo verjetno dograjena v jeseni 1966, leta se bo število še povečalo. Predvideva se, da bo v prostorih nove osemletne šole tudi oddelke posebne šole.

Osem srednjih šol, ki obstajajo v okraju ne more absorbirati velikega priliva učencev, ki so uspešno končali nižje šole. Vprašanje pa je tudi materialno vzdrževanje šolajočih se mladine, predvsem mladine s podeželja. Od dveh

gimnazij, ki obstajata v okraju, ena (celjska) nima niti potrebne verifikacije. Tako večina mladine ne nadaljuje študija, temveč se zaposluje v proizvodnji in si polagoma pridobiva ustrezne kvalifikacije.

V Velenju se predvsem prosvetni kader zavzema za dograditev gimnazije. Zasilne prostore bi naj le-ta imela v novih prostorih osemletke, ki bo zgrajena. Do prvih maturantov bipo njihovemu mnenju

uspeji ustvariti vse potrebne pogoje za verifikacijo. Tako bi nekoliko omilili vse večji problem ženske mladine, ki nima velikih možnosti za nadaljevanje študija.

Če že govorimo o novi srednji šoli ne bi bilo napak razmisliti ali ne bi bilo boljše formirati več oddelkov tehničnih srednjih šol, saj bi absolventi teh šol ogromno doprinesli pri reševanju potreb industrije in drugih dejavnosti.

J. S.

OGREVANJE IN DOHODKI

Po nepotrjenih vesteh smo zvedeli, da bodo v Velenju slejkoprej prešli na redni obračun toplovodnega ogrevanja, kajti v dosedanjih plačilih ni bilo zapadeno oskrbovanje toplovodnega omrežja. To bo vsekakor znova zmanjšalo realni osebni dohodek rudarjev, ki so v zadnjem času že tako v izenačenem položaju z ostalimi poklici. To pa nikakor ne more vzpodbudno vplivati na zaposlovanje nove delovne sile v rudniku in bi treba čimprej rešiti vprašanje osebnih dohodkov rudarjev, ki tvorijo večino velenjskega prebivalstva. Pri tem nikakor ne smemo pozabiti, da Velenje zaradi ne najboljšega kmetijskega zaledja sodi med izredno draga mesta.

-ik

Reorganizacija šolstva v Mozirski občini

Pred nedavnim je občinska skupščina Mozirje razpravljala o reorganizaciji šolstva v občini. Osnovna misel reorganizacije je omogočiti pretežni večini učencev, da bodo dosegli popolno osnovnošolsko izobrazbo na popolnih osnovnih šolah. Nadaljnja težnja pa je tudi odprava kombinirane

ga pouka na višji stopnji nižje organiziranih šol in pa postopno uvedba enozmčničnega pouka na popolnih osnovnih šolah. Po programu razvoja šolstva naj bi reorganizacijo izvedli v treh fazah. Skupščina je zaenkrat razpravljala le o prvi fazi in sklenila, da se nekatere šole priključijo k po-

polnim osnovnim šolam. Tako je bila s 1. jan. 1964 priključena osnovna šola Nazarje k osnovni šoli Mozirje, osnovni šoli Šmartno ob Dreti in Nova Stifla k osnovni šoli Gornji grad in osnovna šola Raduha k osnovni šoli Luče.

Osnovna šola Nazarje je že doslej vezala vse učence višje stopnje na popolno osnovno šolo Mozirje. Podobno velja tudi za šolo Šmartno ob Dreti in Nova Stifla, ki sta tudi vključevali večji del učencev višje stopnje na popolni osnovni šoli Gornji grad. S priključitvijo šole v Raduhi k šoli Luče pa so dani pogoji za postopni nastanek popolne osnovne šole v Lučah.

Sedaj delujejo v občini 4 popolne osnovne šole in 14 šol nižje stopnje. Izvedena reorganizacija ima tudi to prednost, da se bo pomenilo pedagoško vodstvo šol, da bodo popolne osnovne šole veliko bolj založene s sodobnimi učili in da bo v nekaj letih zagotovljen ustrezen pedagoški kader z višjo in visoko strokovno izobrazbo.

R. Z.

-J

Še niste videli Benetk?...

Če še niste videli Benetk, pa tudi če ste že bili tam, gotovo vas potovanje v Benetke zopet mika.

To vam bo omogočila brezplačno turistična agencija »Izletnik« v Celju, če boste v nagradnem žrebanju, ki ga bo priredilo uredništvo »Celjskega tednika« v začetku meseca marca, srečen dobitnik nagrade — »dvodnevi izlet v Benetke«.

Zato se še danes naročite na »Celjski tednik«. Morda bo žreb prav vas izbral za dobitnika nagrade, ki vam bo omogočila dvodnevi izlet v Benetke.

SEVNIŠKI RADIOAMATERJI NA DOBRI POTI

Sevniški radioklub je imel pred kratkim letno skupščino. Predsednik Janko Kuselj je v svojem poročilu na kratko prikazal, kaj so člani kluba naredili v lanskem letu.

V tem času se je vodstvo kluba večkrat menjalo, tako da delo ni moglo posebeno zaživeti. Pri delu so mu tudi radi pomagali amaterji iz Cerkelj.

Člani, ki so obiskovali A tečaj, so napravili pet detektorjev, pet enocevnih sprejemnikov in en dvocevni sprejemnik. Zaradi pomanjkanja skript pa izpitov niso opravili.

Klub je imel v programu tudi

Tečajniki so se veselili, da so uspešno zaključili šolo, postavili pred reporterjev objektivi

USPEŠEN ZAKLJUČEK OBČINSKE POLITIČNE ŠOLE V KONJICAH

V preteklem tednu so na politični šoli v Slov. Konjicah zaključili s predavanji. Ob zaključku pa so slušatelji povabili predstavnik občinskih političnih in oblastnih forumov, ki so jim odgovarjali na številna vprašanja o dogajanjih v konjiški komuni. O tem, kako je potekalo delo letošnje politične šole, smo vprašali predsednika upravnega odbora šole tov. Marinkoviča. O tem nam je povedal tole:

»S prvim ciklusom predavanj smo pričeli sredi novembra preteklega leta. Prvotno smo računali, da bodo predavanja trajala skupno okrog 100 šolskih ur. Toda že takoj v začetku smo prišli do zaključka, da v tem času ne bomo mogli končati, posebej, ker so slušatelji aktivno sodelovali pri pouku in postavljali številna vprašanja. Tako so trajala vsa predavanja 140 ur.«

Ko pa smo mu postavili vprašanje kako je kaj z izpiti na šoli, je tov. Marinkovič povedal naslednje:

»Upravni odbor je pred zaključkom zadnjega ciklusa predavanj pripravil več naslovov izpitnih nalog iz različnih področij, ki smo jih obravnavali v okviru posameznih predavanj. Večina od teh je bila za samostojno delo, nekaj pa je bilo tudi takih, ki zahtevajo skupinsko obdelavo. Vsak se je sam odločil katero temo bo obdeloval. Izpitne naloge bodo slušatelji oddali v februarju in jih bo potem pregledala posebna komisija. Za tem bomo pripravili verjetno še krajše testiranje in na koncu še ustni razgovor o nalogi.«

V. L.

Več žen v gasilstvo

V menzi elektrarne Soštanj je preteklo soboto prostovoljno gasilsko društvo Soštanj — mesto imelo svoj redni občni zbor.

Analiza lanskega leta je pokazala, da je društvo kljub svoji aktivnosti imelo vrsto organizacijskih in finančnih težav, katere pa so z značilno vztrajnostjo in požrtvornostjo članov v glavnem uspešno reševali.

Pohvale vredno pa je dejstvo, da ima društvo v svojih vrstah

AKADEMSKI PLES V VELENJU

V soboto, t. j. jutri, bo v prostorih druge osnovne šole v Velenju akademski ples. Sodeč po lanskoletni oceni bo tudi letos ta kulturno zabavna prireditev odlična. Člani šolskega akademskega kluba, ki so v pripravljalnem odboru, pravijo, da želijo na vsak način preseči lanskega presenečenja.

številne mladine in pionirje, medtem ko je številno stanje žen v upadanju. Prav zaradi tega pa bo v tem letu ena izmed glavnih nalog društva vključevanje žen — gasilk.

Za zaključek obnega zbora pa je društvo podelilo diplomo in pokalo za 45 letno delo v društvu trem veteranom in sicer Grebensek Francu, Rudiču Bolha in Benotu Fuku, ki prav letos slavijo tudi svoj jubilej, 60-letnico.

Za 20-letno delovanje v društvu sta dva člana prejela diplome, prav tako pa se trije člani za 10 letno udeleževanje.

Vsem jubilatam iskrene čestitke.

Milan Novak
Soštanj

LED IN »ZAROTA«

Te dni so v Velenju pričeli z velikim in temeljitim čiščenjem Titovega trga ploščadi pred kulturnim domom) v veliko začudenje domačinov, ki jim ni jasno, zakaj čistijo sedaj, ko je sneg poledenel. Da ne bi napak razumeli tega kasnega ukrepa obrtno komunalnega centra v Velenju, sporočamo, da to delo opravljajo po naročilu Viba filma, ki bo na tej ploščadi posnel nekaj kadrov za celovečerni umetniški film »Zarota«. Sedma tmetnost ima pač svoje muhe originalnosti in se ne more meriti skozi smiselno ali nesmiselno trošenje sredstev. Sodimo lahko, da je tovrstno trošenje sredstev brezčas še vedno cenejše kot izdelava ne toliko verne kulisrije za podoben efekt.

-že

PARADIŽNIK PO 400 DIN

Te dni se je v velenjskih zelenjavnih prodajalnah pojavil prvi domači paradižnik. Zaenkrat je izredno droban, čeprav ima ceno, kot da bi bil velik in mesnat; ceno se suče okrog 400 dinarjev za kilogram. V kolikor bo zimsko sonce debelilo sadeže te nezimske solate, bo tudi cena pridobivala na težji. Odlična je za letos založenost velenjskih trgovin z letno solato in radičem in to po srednjih cenah letna 200 in radič 260 dinarjev.

-ik

RAZSTAVA ZASEBNIH HIŠ V VELENJU

Za čim večjo vzpodbudo za gradnjo zasebnih hiš sta projektni biro in gradbeni obrat rudnika v Velenju pripravila v Delavskem klubu razstavo načrtov 9 vrst eno in dvostanovanjskih hiš, ki se odlikujejo po preprostosti in uporabnosti.

Razstava je povezana tudi z anketiranjem interesov. Posebej pa so priredili razgovor z graditelji hiš. Izgleda, da bodo že letos gradili okrog 100 takih hiš.

-ik

ZAPIS IZ ČAKALNICE

NASLEDNJI PROSIM

Sedim v čakalnici in opazujem kako ljudje prihajajo in odhajajo. Od kod pa so? Od vse povsod. Iz Soštanja, Velenja, Nazarij pa tudi iz Slovenj Gradca in Mislinja prihajajo k zobozdravniku v Topolšičico. Stari in mladi iščejo pomoč za svoje bolne zobe, ki jo vedno in ob vsakem času dobijo v zobni ambulanti v Topolšičici. V tej ambulanti že dolga leta dela in nudi pomoč vsem, ki so je potrebni, prijazen dr. MILAN ŠTIMAC.

Starejša ženska, ki je tisti dan čakala pred vrati ordinacije, pa je celo pripomnila: »Ze več kot deset let hodim k temu zdravniku. Doher je, za vse kar mi je doslej opravil okrog zdravljenja mojih zob, sem mu več kot hvaležna«. Takih in podobnih pohval med pacienti v čakalnici je slišati še več.

Ce dr. Štimac pacient potoži o težavah z zobmi, mu le-ta s prijaznim odgovorom svetuje in pomaga, da bi nevednosti čimprej popravil. Sicer pa tudi gesto, ki ga ima dr. Štimac velja posnemati: To pa je, da vsak zob je treba temeljito pregledati in ga skušati popraviti, kajti zob je še vedno čas izpiliti...

Tisti dan, ko sem tudi jaz sedel med pacienti v čakalnici, je šlo vse v najboljšem redu. Tako je tudi drugi dan. Tu se pacienti drže svojega vrstnega reda, kar je tudi hvale vredno. Mislim, da tako kot je v zobni ambulanti v Topolšičici naj bi bilo še tudi drugje, kjer se pacienti ne drže svojega vrstnega reda.

Ljudje so prihajali in odhajali, vrata ordinacije so se odpirala iz za njih pa je bilo slišati — naslednji prosim...!

F. Jurač

DOBRI GLASBENIKI V SOŠTANJU

V svoji lepi in akustični dvorani je glasbena šola Soštanj dne 21. januarja tega leta priredila javni nastop učencev te šole.

Glasbeno znanje je preizkušala vrsta učencev na violini, klavirju, harmoniki in pihalnih instrumentih. Zlasti je navdušil učence I. razreda IRAMEC DARKO, ki je na trobenti izvajal Schubertovo »PÓDOK, NICO« ob spremljavi klavirja in učence IV. razreda VEBLE AN-DREJ, ki je na harmoniki zaigral Mozartovo »TURSKE KORACNICI«.

Učevali pa so še posamezni izvajalci klavirskih skladb, duet harmonika — klarinet, harmonikarski zbor in pihalni ansambel.

Vrsti mladih obetajočih talentov je treba nuditi možnost za nadaljnje izpopolnjevanje.

Milan Novak

Soštanj

Zanima nas, katera šola druge stopnje bi se po željah mladine, obnesla v Saleški dolini?

Sedanja situacija usmeritve in želja mladine govori v prid oddelkov tehničnih srednjih šol.

Klančnik

Seveda! je odvrnil nabavni in izginil kot kafa.

Nekje v prsim me je stiskalo in nisem vedel ali naj stisnem ves svoj smeh na dan. A je že naju znova presenečil mlad tehnik, ki se je sumljivo primajal v pisarno in se domače vsedel na rob direktorjeve pisalne mize.

Tako! Niste verjeli, pa si lahko sedaj ogledate. Saj sem vam rekel, da tako ne bo šlo! Je zamolklo gostolel. Ko je direktor obljubil, da si bo ogledal poizkusne proizvode in se je mlad fant znova odmajal, sem ga pobaral, kaj je s fantom?

Pijan je! je direktor odgovoril utrujeno, tako da mu nisem ugovarjal.

Se so se vrstili obiski, ki jih nihče ni navajal in ko sem spoznal da z najinim pogovorom ne bo nič, sem se vljudno poslovil. In še danes se vprašujem, kam vodi takšna veleskrb direktorja. K njegovemu uničenju, ki nesamoostojnosti mojstrov, obratovodij in uslužbenecem, k čudnim odnosom ali pa se za tem skriva smiselno gospodarjenje, ki meni ni dostopno. Kaj menite?

Tovariš direktor

Kot družbenega delavca me je pred dnevi zanesla pot v neko večje podjetje v našem okraju. Zglasil sem se pri sekretarju ter povprašal kako daleč so s pripravami za statut. Po pritrditvah, da bodo kmalu izdelali teze, se je začela večala, ko sem vljudno želel pogledati, kaj so že storili. V pogled sem končno dobil nekaj popisanih listov, ki so govorili o okolišju statuta.

Razočaran sem se zglasil pri direktorju, ki se je hudo začudil, kako je možno, da še ni mogoče izdelanih tez, saj je vendar naročil, da to morajo storiti. Besede so nama stekle o težavah, ki bremenijo podjetje, a skorajda vsakih nekaj minut je najin razgovor bil prekinjen.

Kot da bi si podajali kljuko, tako so prihajali. Zasopihana delavka je kar pri vratih začela. — Tovariš direktor, z barvanjem ni nekaj v redu. Mojster je dejal, da bi prišli pogledat! Po obljubi, da bo prišel, je že kof s topa iz-

streljen prihitel šef prodaje in povprašal. — Kako je zdaj? Ali naj prodamo tisto serijo ali ne?

Po premisleku je direktor odločil, da želi sam govoriti s kupci. Prodajnega je nasledil nabavni, ki se je naslonil na mizo in začel preklinjati vodje oddelkov, da nepravčasno obveščajo o potrebah. Direktor je obljubil, da jih bo opomnil. Tedaj pa se je zalele med naju mojster nekega oddelka, ki je krivil drugi oddelke, da jim prijavlja premalo zaloge za nadaljnjo predelavo. Se preden je lahko direktor obljubil, se je dostojanstveno prikazal nek funkcionar, ki je pobaral, kdaj naj bi imeli sindikalni sestanke.

Z direktorjem se nista dokončno določila datuma, ko je znova prihrnel nabavni in izstrelil: — Ali naj vzamemo reprodukcijski material; ponujajo ga, ker ga imajo na zalogi. To pa je bilo le prevec in direktor je zatulil. — Kdo pa je nabavni v tej tovarni. Mar niste vi?

Družba in talenti

Na enem izmed zadnjih zasjedanj prosvetno kulturnega zbora zvezne skupščine so privikrat govorili o »slabih« in nadpovprečnih učencih. Družba, kakor je bilo naglašeno v razpravi, ima posebne obveze do prvih in do drugih. Prve nikakor ne sme zapostaviti, drugi pa ne smejo biti utegnjeni v neke »družbene okvire«, a najmanj v pozitivne predpise, ki jim doslej niso dovoljevali, da bi v šoli napredovali hitreje. Izrazili so tudi mnenje, naj bi družbena skupnost zagotovila ugodne materialne pogoje za nemoten razvoj talentiranih otrok in jim omogočila, da bi v enem letu končali eden, dva ali tri razrede in tako polno uresničili svoje sposobnosti.

V svojem ekspoziju je zvezni sekretar za prosveto in kulturo Janez Vipotnik naglašal, da bi morala družba zagotoviti posebno nadarjenim otrokom njihovo »polno afirmacijo ob ustvarjanju. Konceptija naših izobraževalnih ustanov je dovolj široka, da bi te lahko nudile možnost izpopolnjevanja talentov in tako zagotovile njihov vsestranski razvoj.«

Poslanci so ta predlog podprli in nakazali nekatere konkretne rešitve. Čeprav je to predmet bodočih razprav, so naglasili, da bi kazalo za šolanje nadarjenih otrok formirati posebne sklade. Glede na to, da v komunah ne bo dovolj denarja, bodo že verjetno v tem letu formirali take sklade v republiških merilih. Njihov namen bo, da bodo štendirali talentirane učence in študente. S tem bi v naši družbi, v kateri imajo humanistična načela primarni pomen, dosegli to, da bi vsem talentiranim otrokom ne glede na njihovo materialno stanje in pogoje bivanja nudili iste možnosti razvoja.

Ta ideja, kakor menijo, bo dobila svoje mesto v novem splošnem zakonu o sistemu izobraževanja. S tem bo narejen korak dalje v ostviritvi humanističnih načel naše družbe in nove ustave. Hkrati je to tudi poročstvo, da bodočim Nikolam Teslom ne bo treba tavati po svetu, da bi prispevali svoj delež človeštvu.

JAKI:
V MREZI
(risba)

TURNEJA KEKCA IN MOJCE

Zgodba Josipa Vandota o mladem pogumnem gorenjskem Kekcu in njegovi prijateljici Mojci je znana pri nas domala vsakomur. Napisal jo je mladinski pravljicar Vandot, po poklicu železniški uradnik.

Zgodbo je napisal tako, kot jo je slišal v svoji domači vasi.

Zdaj bosta šla Kekec in Mojca na gostovanje po zahodni Evropi. Zaslugo za to ima Milan Štante, ki je dobro znan med filmskimi delavci. Diplomiral je na ljubljanski AIU, po rodu pa je Celjan. Tu je v mlajših letih nastopal kot režiser, pozneje

pa je napisal nekaj gledaliških del. O predelavi Vandotove zgodbe je povedal:

— Najprej sem že pred leti priredil Vandotovo povest »Kekec na volčji sledi« za radijsko igro. Premiera je bila v RTV Ljubljana, igra so nekajkrat ponovili. Potem sem pripravil dramatisacijo. Napisal sem gledališko delo z naslovom Kekec in Mojca. Premiera je bila v ljubljanski Drami, kjer so delo prikazali kakšnih štiridesetkrat. Z njim je Drama tudi gostovala. Zatem so prikazali igro tudi na drugih gledaliških odrih po Sloveniji in Jugoslaviji.

Kekca in Mojco so prevedli v srbohrvaščino in makedonščino, igro so uprizorili v Skopju. Prištini in drugod. Ljubljanska založba Mladinska knjiga jo je izdala v knjigi, ta pa je že razprodana.

Milan Štante je prevdel delo tudi v nemščino, v svoj program pa ga je uvrstil založba Felix Bloch Erben v Berlinu, medtem ko se je med prvimi nemškimi odri zavzelo za upri-

zoritev gledališče v Dortmundu. Uprizoritev Kekca in Mojce ne bo samo kulturni dogodek za tamkajšnje nemško prebivalstvo, pač pa prav tako tudi za naše rojake izseljence iz bližnje in daljnje okolice. Zelo verjetno bo delo našlo pot še na druge zapadnonemške odre, in morda ga bodo prevedli še v francoščino.

Jože Zupančič
Litija, Grbinska 10

»ROMEO IN JULIJA« V VELENJU

Sekcije velenjske Svobode so v teh dneh izredno delavne. Tako pripravljajo pevci turnejo po vsej Sloveniji, ki jo bodo začeli v marcu. Mladi godbeniki se bodo predstavili s koncertom na torkovem večeru v delavskem klubu, mladinski delavski oder pa se bo v teh dneh že drugi predstavil Velenjčanom in to s Shakespearovim delom »Romeo in Julija.«

Odločitev, da so po dveh predstavah tretjič posegli po jezikovno in melodramatično tako težkem dramskem delu, je vsekakor osupljivo. Bržčas je napak, da se ambicije mladih igralcev, ki so pred dvema leti skromno in prijetno začeli ter uspeli z »Miklovo Zaloz« in »Desetim bratom«, tako naglo stopnjujejo, kajti zagotovo je, da bo verjetni neuspeh krepko načel njihovo voljo do ljubiteljskega dela. Velenjski Svobodi se je podobna repertoarna politika dramske sekcije že hudo opotovala pred dvema leti, ko je s Sartrovimi »Nepokopanimi mrtveci« ansambel starejših igralcev zamrl.

RAZSTAVA DEMETRIJA CEJA

V soboto, 18. tega meseca so ob pol sedmih zvečer odprli v foyeru Slovenskega ljudskega gledališča razstavo slikarskih del Demetrija Ceja.

Umetnik, slikar in kipar, je bil rojen v Beogradu, zdaj pa živi v Gorici. Razstavljal je v Gorici, Trstu, Vidmu, Lignano, Milanu, Beljaku in

celi vrsti drugih mest, pa tudi v Jugoslaviji. Udeležil se je tudi Mednarodnih mladinskih bienal, na katerih je prejel več nagrad in priznanj. Razstavo, ki je 19. zapovrstjo, je pripravil Likovni salon.

USPEH MLADIH VESELIH KOMPOLJČANOV

Aktiv zveze mladine Kompole je gostoval s svojo dramsko sekcijo v Skoflji vasi in priredil veseli večer. Z duhovitim programom, ki je vseboval skeče, folklor in ob zvokih kvinteta »Rudija Močnika«, se je domače občinstvo dve uri prijetno zabavalo.

Mladinci iz Kompol so navdušili s svojim izvajanjem in pokazali eno izmed oblik udejstvovanja mladih ljudi. Iskreno priznanje naj jim bo najboljša spodbuda za nadaljnje delo.

Praktični pouk - življenska šola

Razgovor z ARPADOM SALAMONOM predmetnim učiteljem na velenjski osemletki. Ob našem obisku je bil v delavnici, obkrožen z učenci, ki so iz brezobličnih lesonitnih deščic pripravljali raznovrstne dele. V lepo opremljeni delavnici, prepolni raznih strojev in delovnega pribora je bil delovni član na »višku«. Tovarisha Arpada smo za nekaj trenutkov izrgali iz ustvarjalne atmosfere in ga zaprosili, da nam odgovori na nekaj vprašanj.

— Tovarish Arpad, vi ste po narodnosti

Madžar, kako ste se živeli v slovensko okolje in, ali je tukajšnje vaše službovanje prvo?

— Da, po narodnosti sem Madžar, vendar sem rojen v Jugoslaviji, v Subotici. Po končanem učiteljsku sem se javil na razpis, ki ga je razpisal murskosoboški okraj za manjšinske šole. Najprej sem služboval v Dolnji Lendavi, nato na Hodošu v Prekmurju. Isti okraj me je tudi štendirjal na ljubljanski pedagoški akademiji.

— Kaj mislite, ali so se možnosti prosvetnih delavcev pri njihovem delu izboljšale?

— Ponekod, vsekakor so še velike razlike.

— Kje vam je v vašem 14-letnem življenju v Sloveniji bilo najbolj omogočeno,

da svoje znanje posredujete učencem?

— Tukaj v Velenju. Odgovorni forumi in druge družbene organizacije nam nudijo ogromno pomoč.

— Ali se vam ne zdi, da je likovne vzgoje na osemletkah premalo?

— Točno. Ena ura likovne vzgoje na teden je premalo.

— Nekateri šole so dosegle s praktičnim delom zavidljive uspehe. In vaša?

— Za nas ni bistveno, da »nekdo« naredi robot. Trudimo se, da učencem praktično delo spremeni v šolo za življenje. Z roboti se ne morejo meriti uspehi.

— In perspektive?

— Ob razumevanju in pomoči tudi drugih činiteljev — roznate.

Nani

FELJTON — FELJTON — FELJTON — FELJTON — FELJTON — FELJTON

Slavko Belak:

Celjski filmski spored v preteklem letu

ZAKAJ v Celju ne moremo imeti slavnostne premiere domačega filma, kakor jih imajo po vseh, celo manjših mestih?

ZAKAJ se nismo videli filma »SREČNO, KEKEC«, primeren za novoletne dni?

ZAKAJ je vzhodnim filmov posvečeno tako malo skrbi? Zakaj ne znamo kvalitetnega filma, kakršnekolik narodnosti je, primerno napovedati, zakaj napovedujemo večino samo plažo, spektakle, filme skratka, ki jim je že brez tega zajamčen obisk?

JE KINO KOMUNALNI OBJEKT ALI KULTURNA USTANOVA?

OB vsem tem moramo nekaj besed posvetiti tudi kolektivni kinopodjetja. Nepošteno bi namreč bilo vrsto problemov, ki jih postavlja reševanje kinematografske problematike, puščati v reševanje samemu kolektivni kina. Morda je narobe tudi to, da

so gledalci vse premalo seznanjeni s problemom kinopodjetja in zato negodujejo velikokrat brez utemeljenega razloga. Postavimo torej naše kinopodjetje na pravo mesto — v komunalo, ali pa med kulturne ustanove, kajti kot dvoživka se — kot doslej — ne bo moglo držati tako, da bi bilo vsem prav.

PRI tem pa ne gre prezreti načelnega vprašanja, kako je z družbenimi obveznostmi našega kinematografskega podjetja. Ob dejstvu, da je delovni kolektiv vendarle odvisen od ekonomskega uspeha svojega poslovanja, ne moremo mimo problema določene stimulacije v prizadevanju za kvalitetnejši repertoar.

ZNANO je, da je naše kinematografsko podjetje, v primerjavi z nekaterimi večjimi podjetji (na primer ljubljanskim), neprimerno močneje obremenjeno z družbenimi dajatvami, kar je zlasti razvidno iz sle-

deče primerjave: celjsko podjetje plačuje na račun občinskega davka 19 % od bruto inkasa, poleg tega pa še pavšalni znesek 1.500.000 dinarjev letno, dočim plačuje ljubljansko podjetje nižji pavšalni znesek. Rezultat take, različne obremenitve se odraža v formiranju čistega dohodka in v razmerju njegove delitve na osebne dohodek in sklade, ki znašajo v Ljubljani 50:50, v Celju pa 80:20 (v preteklem letu 70:30) v korist osebnih dohodkov. Razumljivo je, da taka delitev ne samo komaj pokriva osebne dohodek delovnega kolektiva in ga v znatni meri sili k predvajanju predvsem komercialnih filmov, ampak tudi ne zagotavlja ustvarjanje tistih sredstev, ki so neobhodno in minimalno potrebna za nadaljnjo kinofikacijo mesta (prav gotovo bi bil preoben kino v Gaberju).

MAR ne bi kazalo koristne pobude in ukrepe, ki so jih dali pristojni družbeni organi v Ljubljani, tudi koristno uporabiti pri nas. Morda bi veljalo razmisлити o tem vprašanju sedaj, ko sprejemamo družbeni plan. Brez dvoma bi taka ali podobna rešitev ekonomskega stimuliranja in moralno zahtevala delovni kolektiv ter njegov družbeni organ v naporih za kvalitetno izboljšanje repertoarne politike.

(Konec)

Tov. Arpad med učenci pri tehničnem pouku

HMELJARSKI MUZEJ V ZALCU

Prihodnje leto bo preteklo 100 let, kar jo Josip Bilger iz Vitenberskega, tedanji oskrbnik posestva v Novem Celju, prinesel prve hmeljske sadike in jih nasadil na vepriki njeni vzhodno od ceste, ki vodi v zdravilišče. Bilger tedaj pač ni mogel misliti, da bo postala ta uvožena rastlina osnovna gospodarska panoga savinjskega kmetijstva.

V skoraj sto letih je savinjsko hmeljarstvo doživelo marsikaj pomembnega, kar bi kazalo ohraniti. Zalska občinska skupščina je zato sklenila ustanoviti hmeljarski muzej in je zato imenovala posebno komisijo, ki naj bi sklep uresničila.

Komisija se sestaja vsak mesec. Doslej je zbrala že precej dokumentarnega etnografskega gradiva: listine o začetkih hmeljarstva v Savinjski dolini, zapisnike in dokumente Hmeljarskega društva v Zalcu od 1880. leta dalje, listine javne oznamovalnice za hmelj, razne strokovne liste in drago. Bodoči muzej ima razven tega veliko olnjo podobo očeta savinjskega hmeljarstva Janeza Hausenbichlerja kakor tudi več slik najboljših hmeljarjev. V muzeju bodo razstavili tudi razne medalje in diplome, ki so

jih prejeli hmeljarji na raznih svetovnih kmetijskih razstavah. S tem seveda akcija za ustanovitev muzeja še ni končana — komisijo čaka še veliko dela, ki pa ga brez pomoči hmeljarjev samih ne bo mogla uspešno opraviti. Komisija zato pričakuje, da ji bodo pri zbiranju gradiva pomagali vsi savinjski hmeljarji, saj bo le tako muzeju nudil zaokroženo podobo in bo toliko bolj zanimiv.

PROSVETNI DELAVCI V ŠMARJU O ODNOSIH

V Šmarju pri Jelšah je okoli 140 učiteljev poslušalo predavanje o morali in odnosih ter osebnosti, kar je izvajal prof. Pediček iz Ljubljane. Poglobitev v ta vprašanja nedvomno prispeva izobraževalno vzgojnemu delu. Popoldne pa je občinska skupščina pripravila šmarskim prosvetnim delavcem družben razgovor v Rogaski Slatini, kjer so v sproščeni pogovoru osvetlili še veliko vprašanj o šolstvu in življenju v komunah.

8 let strogega zapora za uboj žene

Pred dnevi je bila na okrožnem sodišču v Celju pred senatom petorice, ki jo je vodil sodnik Tanko, sodna obravnava zoper Franca Feldina iz Ljubčane pri Celju, ki je lani zaradi ljubosumja zabolj svojo ženo, zaradi česar je le-ta umrla. Obtoženi Franc Feldin je kot delavec celjske cinkarne poročil 1949. leta Vero Kužnik, uslužbenko KZ Ljubčane. Ze v samem začetku njunega zakona, je bil le-ta krhan,

zaradi obojestranskih očitkov mladostnega življenja. V zakonu se je rodilo četvero otrok, od katerih sta dva umrla. Zakonca sta ta trenja po nekaj letih nekoliko ublažila, vendar ne za dolgo, ker se je obtoženi Franc Feldin začel vdajati alkoholu. V družino so se znova vtihotapili nemiri in prepri. Ti prepri so postajali vse pogostejši zadnja leta, ko je Franc Feldin začel sumničati svojo ženo, da posveča preveč pozornosti družinskim znancom. Velik delež obtožbenih sumničev je temeljil predvsem na opozorilih iz sosesčine.

Februarja se je namreč Vera Feldin po daljšem času, ko je bila brez zaposlitve, zaposlila v tovarni Emajlirane posode. V isti tovarni je delal tudi mož in Ivo Pilič, ki je bil že dalj časa znanec Feldinove družine. Zaradi namigovanj in raznih pripomb na račun svoje žene, je začel Franc Feldin sumničati svojo ženo in Ivo Piliča, da se naskrivaj sestajata. Da bi upravičil svoja sumničanja in vse pogostejše spore, je začel ženo in osumljenca zalezovati. Ko je zvedel, da se njegova žena celo z osumljencem dopisuje, ga je to tako razburilo, da je pobral svoje stvari in se preselil k svoji teti, in začel resno misliti na ločitev zakona.

Usodnega dne, to je v soboto 9. novembra, se je Franc Feldin

odpravil v Celje, v kino. Ker so pa bile vstopnice razprodane se je odpravil v samopostrežno restavracijo na Mariborski cesti, kjer je začel popivati. Okoli 21. ure se je odpravil pred Tovarno emajlirane posode, da bi se prepričal, če bo šla njegova žena sama domov. Po kratkem čakanju je naletel na Piliča, pozneje še na ženo in jima zagrozil, da bo razdril zakon. Po prepri se je vrnil v samopostrežno restavracijo in nadaljeval s popivanjem. Ko se je pozneje vračal domov je približno 50 metrov pred stanovanjem odložil kolo in se naprej odpravil peš. Ko je prispel do doma, je potkal na vrata, da bi prikladal ženo. Med tem časom je iz žepa potegnil žepni nož in ko mu je žena odprla jo je zabolj v prsni koš. Žena je kriknila in se po nekaj korakih

zgrudila. Obtoženc se je šele takrat zavedel svojega dejanja, začel je klicati na pomaganje. Po prevozu v celjsko bolnišnico je ponesrečen, ka okrog pol štirih zjutraj zaradi poškodb umrla.

Obdolženc je svoje gnusno dejanje odkrito priznal. Kot motiv svojega dejanja je navajal ljubosumnost in premajhno razsodnost zaradi zaužitega alkohola. Storitveva prištevnost je bila tedaj sicer delno zmanjšana, vendar to zmanjšanje ni upoštevač razlog za tovrstna obravnavanja. Senat petorice je obtožencu spoznal za krivega in ga za ta uboj obsodil na sorazmerno majhno kazen osem let strogega zapora. Kot olajševalno okoliščino so upoštevani zmanjšano razsodnost v trenutku dejanja in pa nedoletnost dveh nedoletnih otrok. N. S.

Polila je moža z bencinom

V ponedeljek zjutraj je v Pesjem 55-letna Justina Zupančič polila svojega 54-letnega moža Franca z gorečim bencinom. Pri tem je dobil ta hude opekline po vratu in obrazu.

Franc in Justina se v zakonu nista razumela. On je namreč precej pil in bil do svoje žene surov, ter jo je večkrat pretepal. Prodajal je tudi nepremičnine in jemal v svojo leseno hišo v Pesjem podnajemnike. To ženi ni bilo všeč in se je od njega odselila že leta 1962. Večkrat mu je tudi grozila, da ga bo ubila. Njen prvi načrt je bil, da bi zažgala hišo in njega v njej. Zato je že precej časa skrivala steklenico z bencinom in čakala na priliko, da bi lahko izvršila svoj zločinski sklep.

Ta dan zjutraj se je odločila. Šla je v skrinjico, kjer je imela spravljeno steklenico z bencinom, ga iz steklenice prelila v kovinsko škatlo in od-

šla pred vrata sobe, kjer je mož spal. Tu je bencin v škatli zažgala in ga gorečega vrgla na spečega. Goreči bencin se mu je razlil po obrazu in vratu ter ga močno opeknel.

Hujše poškodbe in požar pa so preprečili podnajemniki, ki so pritekli ob eksploziji, ki je nastala, ko je prižgani bencin vrgla na moža. Ko so ga videli, kako se je v plamenih otepal, so ga takoj pokrili z dekami in s tem zaustavili ogenj.

Žena je potem, ko je vrgla bencin, zbežala in tavalja po Velenju, dokler jo niso aretirali. Epilog zgodbe bo dokončan na sodišču, kar storilka brez dvoma zasluži.

PROMETNA KRONIKA - PROMETNA KRONIKA

DVE NESREČI NA LEDENI CESTI

V četrtek popoldne sta se zaradi posledice pripetili dve nesreči. Prva se je pripetila na cesti 11. reda v vasi Gunte pri Sevnici. Milan Lisec je peljal tovorni avto NM-10-23, ki je bil naložen s hlodovino. Cesta je bila poledenela in neposipana. Na ovinku je začel zavirati, ker je nasproti njemu ravno tedaj pripeljal osebni avto CE-23-96 Ivana Planinška. Tudi ta je zaviral, toda trčenja nista mogla prepre-

čiti. Pri tem so se trije potniki v osebnem avtomobilu laže poškodovali škode na osebnem avtomobilu pa so ocenili na približno 500 tisoč dinarjev.

Druga nesreča pa se je pripetila na cesti Senovo-Brestanica. Avtobus LJ-238-35, ki ga je vozil šofer Franc Planinc je vozil iz smeri Senovega. Nasproti mu je pripeljal osebni avto NM-34-89 voznik Karel Koželj. Pri srečanju je zaradi poledenele ceste zavneslo osebni avto v zadnji del avtobusa, od koder ga je odbilo s ceste. Na avtu je bilo za približno 300 tisoč dinarjev škode.

TRČENJE PRI PREHITEVANJU

Preteklo sredo je na avtocesti pri Čatežu, voznik tovornjaka SU-24-34 Dušan Mihajlov, prehitel tovorni avto s prikolico. Ravno tedaj pa je iz nasprotni smeri pripeljal z osebnim avtomobilom Giuseppe Mettesi iz Zagreba in se zaletel v tovornjak. Na osebnem avtomobilu je škode za približno 250 tisoč dinarjev.

NEPREGLEDNI OVINEK

Na nepreglednem ovinku v bližini Kostanjevice, sta v soboto trčila dva tovornjaka. Tovornjak NM-14-01, ki ga je vozil šofer Ivan Bogovič je vozil iz smeri Kostanjevice. Na nepreglednem ovinku mu je pripeljal nasproti tovornjak NM-27-54 voznik Leopold Kodrič. Zaradi poledenele ceste, voznika kljub zaviranju nista mogla preprečiti trčenja. Pri tem je nastala na obeh vozilih škoda v vrednosti približno 350 tisoč dinarjev.

Gibanje prebivalstva

BREZICE

Od 11. do 18. januarja je bilo rojenih 6 deklic in 5 dečkov.

POROČILI SO SE:
Anton AJSTER, avtomehanič, iz Krške vasi in Darinka FERENČAK, uslužbenka iz Brezice.

UMRLI SO:
Jože NOVAK, čevljar iz Krške vasi (72). Anton JANC, osebni upokojenec, iz Leskoveca (70). Ana KOVACIČ roj. SMRKELJ, gospodinja iz Bizeljskega (65). Vlado ZORKO, delavec iz Dolenje vasi (53).

SENTUR PRI CELJU

Od 11. do 18. januarja 1964 je bila rojena ena deklica.

POROČILI SO SE:
Marjan PAVLIČ, delavec in Ivanka BREČKO, poljedelka oba iz Dobropolja, Jožef MASTNAK, poljedelec iz Zaloga in Ljudmila PETEK, poljedelka iz Sedina, Martin KUMPERGER, polirec iz Jakoba in Terezija-Cvetka TRŽAN, poljedelka iz Vezovja. Franc POVH, poljedelec iz Slatine in Silva ZDOLSEK, poljedelka iz Srzevice.

UMRLI SO:
Branko COKL, sin kmetu iz Kamena (9). Frančiška SIKOLE, preužitkarica iz Skarnice (65). Mihael ZIBRET, upokojenec iz Planinske vasi (65). Anton BAUMKIRHNER, kmet iz Visoč (88). Antonija GUČEK, invalidska upokojenka iz Lažiš (64). Marija SENICA, preužitkarica iz Osredka (72).

KRONIKA NESREČ

● Pri delu v kovinskem podjetju »Klima« si je poškodoval glavo delavec Franc Belej iz Sentjurja.

● Franc Svet iz Pongraca pri Grižah je padel, poškodbe je dobil na glavi.

● Albina Kladnik iz Celja je padla s kolesa, poškodovala si je levo nogo.

● Pri padcu si je zlomil nogo Ivan Novak iz Pongraca.

DRAMA FELDIN PRED SODIŠČEM

Odgovor na članek

»PRIMER POKLICNEGA HUMANIZMA«

V prvi številki Celjskega tednika z dne 10. 1. 1964 in v drugi številki z dne 17. 1. 1964 sta bili objavljeni dve informaciji v zvezi z nesrečo, ki se je pripetila dne 15. 12. 1963 na cesti v bližini Vojnika. O tej nesreči je pisalo Delo dne 16. 12. 1963. Navedbe v zvezi s tem so popolnoma neresnične, potvorjene in mečejo slabo luč na mene in na zdravništvo nasploh. To predvsem v prvem članku, ki je pisan posplošeno in tako še bolj blati zdravnika nasploh. V dodatnem članku, oziroma v odgovoru na dopis podr. Slovenskega zdravniškega društva v Celju, je pa objavljeno moje ime, kot krivca te nesreče. Vse navedbe so kot sem zgoraj omenil popolnoma popačene in izmišljene ter so imele namen blatiti mene in zdravnika nasploh. Zaradi tega sem prisiljen dati javnosti ustrezna pojasnila, kako je do nesreče prišlo.

Dne 15. 12. 1963 sem se popoldne vračal iz Celja proti domu. Cesta je bila skrajno spolzka, nekoliko je snežilo. Pred Vojnikom mi je tik izza kamiona, s katerim sva se srečala, stekel otrok iz moje leve strani ceste na desno. Skok otroka je bil tako nenaden, da bi verjetno tudi na idealno suhi cesti ne uspel preprečiti trka. S prednjim levim delom mojega vozila sem otroka odbil na levo stran ceste, kjer je obležal. Vozilo je zmeraj stalo obrnjeno v smeri v ožnjeno, se pravi proti Mariboru. Vozila niso obrčala, kot mi piše članek očita. Takoj sem stekel proti otroku, med tem pa je že pripeljal nek Fiat 600 iz Celja, ki sem ga ustavil in poprosil, da v Vojniku pokliče reševalni avto in ljudsko milico. Ko sem otroka ponovno hotel pregledati je že pripeljal v smeri proti Celju Fiat 1100, ki sem ga ustavil in je otroka takoj odpeljal v bolnico. Vse skupaj se je odvijalo s filmsko naglico, saj je ves dogodek trajal kvečjemu dve do tri minute. Razumljivo je, da sem bil ob vsem tem zelo

razburjen in prizadet, saj se kot zdravnik dnevno srečujem s človeškimi tragedijami in mi je bilo toliko težje, da sem tokrat poškodoval človeka jaz, ki naj bi mu vedno le pomagal.

Ko so otroka odpeljali, sem počakal na patrolo LM, ki je napravila zapisnik. Nekateri prisotni so v zmoti menili, da je nesrečo povzročil kamion s katerim sva se srečala. Ljudem, ki so stali, seveda nisem na dolgo in široko razlagal kako je do nesreče prišlo. Morda je moja »nehumanost« izražena v tem, da nisem zadostil radovednosti mimoidočih. Prometnim organom sem pa seveda takoj opisal potek nekamiona popolnoma izključeno v nesreči. Takoj po končanem pregledu sem odšel s a m v bolnico Celje, kjer sem tudi o s e b n o pregledal otroka. Kasneje je sreče, tako, da je bil voznik omenjenega prišel tja tudi brat poškodovanega, ki sem se mu za nesrečo opravičil. Otroka sem obiskal tudi še dvakrat potem, da sem se lahko osebno prepričal o njegovem zdravstvenem stanju.

Takšna je resnica! Navedbe v članku »Primer poklicnega humanizma« so skrajno žaljive in sem zato prisiljen tožiti pisca tega članka, Zaljive so še predvsem, ker bi v tem slučaju hudo trpela moja poklicna in osebna čast, saj bi ob resničnosti navedb ne bil vreden opravljati svojega poklica. Izmišljene in neresnične navedbe v članku bi lahko imele za mene hude posledice. Z dajanjem takšnih informacij pa trpi tudi ugled socialističnega tiska in ugled novinarja, saj ob takem ravnanju izgubi državljani zaupanje v verodostojnost informacij. Kodeks zdravniške etike, ki je bil pred nedavnim sprejet, je stroj in moralno etične norme so ostrejšje, kot pri drugih poklicih, zato pa je tudi vsaka takšna žalitev še toliko hujša.

Dr. Uroš Vizjak

TUDI TAKŠNA JE RESNICA!

Ker nas je dr. Uroš Vizjak v spremnem pismu opozoril, da si osvežimo Zakon o tisku Ur. l. FLWJ št. 45/60 predvsem čl. 7, 9, 10, 29 in 34 ter še posebej prvi in drugi odstavek čl. 37 omenjenega zakona, smo si ga »osvežili« in njegov odgovor objavljamo. Ob tem si ne moremo kaj, da mu ne bi svetovali, da bi si tudi on »osvežil« zdravniški kodeks in Hipokratovo prisego.

V tem primeru bi morda vso stvar prikazal takole:

Navedbe niso popolnoma neresnične, potvorjene in mečejo slabe luči na zdravniške nasploh. (Slo je namreč samo za primer in ne za primere, kar je treba razlikovati!) Nesreča se ni pripetila 15. 12. 1963, pač pa en dan prej. (Kar ni vseeno!)

Avtomobila sicer menda res ni obrčala, pač pa ga je po lastni izpovedi prometnemu organu samo premaknil. (Zamenjava glagolov.)

Ni res, da so nekateri prisotni v zmoti menili, da je nesrečo povzročil kamion, pač pa je menil to on sam, ker je to tudi sam izjavil štirim spodaj imenovanim!

To so samo kratke »korekture« njegove resnice, povzete iz izjav najbližjih očividcev, ki so se s Fiatom 1100 peljali s posvetovanja v Dobrni in so bili torej prisotni takoj po nesreči. Bili so to predsednik in sekretar občinskega odbora SZDL v Celju tov. Marjan Ravnikar in Janez Kovačič, Slavko Belak in Marica Frece — Zorkova.

Pripominjamo še, da v primeru poklicnega humanizma ni šlo za tehnični potek nesreče in tudi ne za žalitve in potvorbe, marveč izključno za dejstvo, da zdravnik, ki sicer ni sam zakrivil nesreče, kljub temu

ni odpeljal otroka v bolnišnico. Otroka je odpeljal v bolnišnico omenjeni Fiat 1100, v naročju pa ga je držal tov. Marjan Ravnikar. Po vsem tem lahko torej rečemo: tudi takšna je resnica! Uredništvo

Trgovsko podjetje »BAZEN«
Velenje sprejme v delovno razmerje

3 TRGOVSKE POMOČNIKE-CE,

mlajše moči iz tekstilne stroke in

1 ODDELKOVODJO

za prodajo gospodinjstkih potrebščin.

Nastop službe je možen takoj.

Pismene ponudbe pošljite s podatki o dosedanjem službovanju na upravo podjetja Velenje, Koroška cesta 51.

Ostali pogoji po dogovoru.

Trgovsko podjetje
»Bazen«
Velenje

USODNI SPANEC

Monoksidna smrt ali trenutki sladkega spanca v avtomobilu so znova terjali žrtev. V soboto popoldne so v Pesjem pri Glušičevih našli Ota Stropnika uslužbenca zavoda za socialno zavarovanje v Velenju v njegovem avtomobilu. Zvečer je šel v garažo, da bi ogrel motor in je pri tem usodno zaspal. -že

Veliko nagradno žrebanje

KOMUNALNA BANKA CELJE s podružnico CELJSKO MESTNO HRANILNICO in ekspoziturami objavlja veliko nagradno žrebanje.

V pošte pridejo vsi vlagatelji, ki bodo v času od 15. januarja do 31. marca 1964 vložili na hranilno knjižico najmanj 50.000 dinarjev in to vlogo vezali na odpovedni rok nad 12 mesecev.

Take vloge sprejema Komunalna banka Celje, Celjska mestna hranilnica in ekspoziture v Zalcu, Mozirju, Laškem, Slovenskih Konjicah, Šmarju pri Jelšah, Sentjurju, Brežicah, Videm-Krškem in Sevnici.

NAGRADE:

1 hladilnik — 1 električni štedilnik — 1 tranzistor
1 električni gramofon — 1 električni brivski aparat

Razen žrebanja imajo vlagatelji še to ugodnost, da se njihove vloge obrestujejo po višji obrestni meri od 6 do 7%.

Vlagajte svoje prihranke, koristili boste sebi in skupnosti!

KOMUNALNA BANKA
CELJE

OBJAVE IN OGLASI...

VABIMO NA NASE IZLETE

DUNAJ — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni spomladanski velesesem; odhod iz Ljubljane 15. in 18. marca; prijave do 26. februarja.

VERONA — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni kinetijski velesesem; istočasno ogled Benetk; prijave do 10. februarja.

MÜNCHEN — petdnevni avtobusni izlet na mednarodno razstavo opreme za gradbeništvo; prijave do 29. januarja.

BENETKE — stalni dvodnevni avtobusni izleti za delovne kolektive in organizacije; istočasno ogled Trsta in po želji tudi Gorice.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča: Kompas — Celje
Tomšičev trg 1 — tel. 25-50

KONCERTI

Sreda, 5. febr.: III. abonmajski koncerti pianist Igor Dekleva

Sreda, 12. febr.: koncert profesorjev in učiteljev glasbene šole v Celju.

Koncerti so ob 19.30 v Narodnem domu. Predprodaja vstopnic je v glasbeni šoli. Cenjene abonente prosimo, da poravnajo zapadli obrok.

KINO

Kino Svoboda Sempeter
Od 25. — 26. 1. 1964 — »Ko zvonijo zvonovi«
ameriški barvni CSC film

Od 29. 1. — 30. 1. 1964 — »Pravljica o sibirski deželi«
ruski barvni film

Kino Sevnica
Od 25. — 26. 1. 1964 — »Kdo ste vi, mr. Sorger?«
francosko-italijanski-japonski film

29. 1. 1964 — »Primer inspektorja Sohrdinga«
nemški film

PRODAM

SADOVNJAK 1,50 ha s hišico v Andražu nad Polzelo prodam. Informacije pri Petelinšek, Družmirje 72 — Soštanj.

PRODAM ali zamenjam enostanovanjsko hišo 4 km iz Celja, za enako v bližnji mestu. Naslov v upravi lista.

DELNO vseljivo visokoprilično hišo z vrtom (ca. 1.600 m²) podkleteno, z garažo prodam. Pripravno za obrtnika ali ljubitelja lepega vrta. Celje, Veselova 15.

DOBRO ohranjeno ročno izdelano kuhinjsko pohištvo, štedilnik »Proleter«, radio »Savica« prodam tudi na ček, Naslov v upravi lista.

KOMPLETNO otroško posteljno prodam po ugodni ceni. Celje, Dečkova 52/II levo.

PIANINO Förster, kovinska konstrukcija, odlično ohranjen, ugodno prodam. Strupel, Celje, Kersnikova 1/

KUPIM

DOBRO ohranjeno ročno gnojnično črpalko kupim. Zabukovnik, Andraž 76, Polzela.

KUPIM enodružinsko hišo ali stanovanje v Celju. Ponudbe poslati na upravo lista pod šifro »Vseljivo«.

KUPIM dve ali trosobno stanovanje v Celju. Pisarne ponudbe v upravo lista pod šifro »Plačan takoj«.

STANOVANJA

PODNAJEMNICI oddam sobo, Kerle Marija, Celje, Zagrad 110.

ODDAM sobo dveh moških osebam, Krajnc, Ulica Bratov Vošnjakov 35.

ODDAM lepo opremljeno sobo s posebnim vhodom — solidnemu namočencu s 16. februarjem, Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO sobo s posebnim vhodom šte mirno dekle. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Odsotna«.

RAZPISI

Zavod za poučevanje tujih jezikov v Celju
razpisuje

več prostih mest s fakultetno izobrazbo za honorarno poučevanje sledečih tujih jezikov: angleščine, nemščine, francosčine, italijanščine in ruščine. Razpis velja do 1. 2. 1964.

STANOVANJSKI SKLAD ZALEC razpisuje na podlagi 11. člena Odloka o urejanju mestnih zemljišč, objavljenega v Uradnem vestniku okraja Celje, št. 31 63, v skladu z urbanističnimi projekti razvoja Zaleca na podlagi zazidalnega načrta soseske Ložnica in sklepa upravnega odbora z dne 19. 12. 1963 naslednji

NATEČAJ

za pridobitev zemljišč za gradnjo vrstnih hiš, dvojčkov in individualnih hišic na zazidalni soseski »Ložnica« v Zalcu (severni del Zaleca).

Pravico do pristopa k javni licitaciji za pridobitev zemljišč po tem razpisu imajo vse pravne in fizične osebe, ki predložijo nasledajo dokumentacijo:

— prošnje,
— položajo varščino v višini din 10.000 na račun št. 605-17-681-1-25 Sklad za urejanje mestnih zemljišč pri Stanovanjskem skladu Zalec pri Narodni banki Zalec.

K javni licitaciji bodo pripuščeni le tisti ponudniki, ki bodo imeli vso dokumentacijo vloženo in priloženo potrdilo o vplačani varščini.

Licitirali se bodo:
1. dvojčki od 1 do 14 z izključno ceno din 580.000 din
2. vrstne hišice od 1 do 18 z izključno ceno din 560.000
3. individualne hišice od 1 do 5 z izključno ceno din 400.000.

Splošni pogoji:

Graditelj, ki bo licitiral zemljišče bo moral obvezno v 10 dneh po izvršeni licitaciji vplačati na račun št. 605-17-681-1-25 Sklad za urejanje mestnih zemljišč pri Stanovanjskem skladu Zalec celotni licitacijski znesek, ki ni omejen z ozirom na ponudbo, ne more biti nižji od izključne cene; hkrati pa bo sklenil pogodbo s Stanovanjskim skladom v kateri bodo določene medsebojne obveznosti. Graditelj bo moral v 2 letih objekt dokončati, (v kolikor objekt ne bo dokončan v pogodbenem roku se v pogodbi določijo potrebni ukrepi za dopolnitev objekta) pridržavati se načrta, ki je vključen v licitacijski znesek ter upoštevati navodila nadzornega organa Stanovanjskega sklada, ker se bo naselje gradilo po urbanističnem zazidalnem načrtu brez odstopanj.

V kolikor oseba, ki je parcelo zlicitirala na javnem natečaju ne vplača celotni znesek v 10 dneh ter ne podpisuje pogodbo, izgubi pravico do parcele kakor tudi do kavcije, ki se kajži kot dohodek na računsku sklada za urejanje mestnih zemljišč.

V primeru, da objekt ni dovršen pa graditelj namerava objekt prodati v fazi gradnje, sme to storiti le na podlagi dokaza, da bo oseba, ki bo prevzela gradbišče, le tega dokončala v dogovorjenem roku, oziroma prevzela obveznosti pogodbe.

Na osebo, ki bo parcelo pridobila za gradnjo se prenese knjižna pravica v zemljiški knjigi le do 150 m² a din 110 na m² (že zapadeno v licitacijski ceni), ostalo zemljišče pa se smatra za skupno zeleno površino naselja in se njeno urejanje ohranjava v okviru soseske, oziroma stanovanjske skupnosti. Tudi zakoličbo objekta izvrši Stanovanjski sklad.

Licitacija bo javna, vendar pa je pristop dovoljen le tistim licitantom, ki dopunetacijo vložijo do dne 10. 2. 1964 v zaprti kuverti osebno ali priporočeno po pošti na Stanovanjski sklad Zalec. Licitacija se bo vršila dne 11. 2. 1964 ob 9. uri dopoldne v sindikalni dvorani občinske skupščine Zalec III. nadstropje.

Informacije oglede načrtov za objekte in ogled situacije zazidalne soseske Ložnica bo možen od 1. 2. 1964 dalje v prostorih Stanovanjskega sklada Zalec.

Stanovanjski sklad
Zalec

DELAVSKA UNIVERZA CELJE

RAZPISUJE

strojepisni tečaj II. stopnje. Obsega strojepis in korespondenco, ter traja 150 ur. Solnina znaša 16.000 din

Stenografski tečaj II. stopnje obsega znanje stenografije in novega slovenskega pravoписа, ki traja 120 ur. Solnina znaša 16.000 din.

Pripravljalni tečaj za sprejemni izpit na višjo tehniško in ekonomsko-komercialno šolo v Mariboru.

Tečaj za tehniško risanje. Tečaj je primeren za vse, ki potrebujejo pri delu osnovno znanje, tehniškega risanja. Obseg 70 ur. Solnina znaša 10.000 dinarjev.

Delavska univerza daje vse podrobnejše informacije in sprejema prijave na svojem sedežu v Celju, Titov trg 3 I, tel. 30-24.

DRUŠTVO KNJIGOVODIJ OKRAJA CELJE
IN DELAVSKA UNIVERZA CELJE

RAZPISUJETA

knjigovodske tečaje:

I. stopnje (osnovni). 160-urni program obsega teoretične osnove gospodarskega sistema, računovodstva in družbene ekonomike. Tečaj je prirejen za vse vrste knjigovodskih služb. Prijavijo se lahko vsi, ki so zaposleni v knjigovodstvu in podobnih finančnih službah. Solnina znaša 16.000 din.

II. stopnje (nadaljevalni). V 150 urah se knjigovodje seznanijo z vsemi veljavnimi načeli knjiženja. Poudarek je na praktičnem delu in vajah; pripravljamo ga vsem v knjigovodstvu zaposlenim, ne glede na prejšnjo izobrazbo. Od vseh, ki imajo nepopolno strokovno izobrazbo srednje stopnje, zahtevamo uspešno končan tečaj I. stopnje. Solnina znaša 16.000 din.

III. stopnje (višji tečaj) traja 90 ur in je namenjen dolgoletnim praktikom na vodilnih ali samostojnih delovnih mestih v knjigovodstvu. Absolventi knjigovodskega tečaja II. stopnje se lahko prijavi, če so ga končali zelo uspešno in imajo vsaj 3 leta knjigovodske prakse. Obsežni program obdeluje vse tančine knjigovodske službe; deli se na knjigovodski del in pravne predpise.

Jesenskim vpisnikom v ta tečaj upoštevamo njihove prijave.

Solnina znaša 12.000 dinarjev.

Vsa predavanja bodo 2 krat tedensko med 16. in 20. uro. Vpis bo do 15. februarja 1964.

Informacije daje Društvo knjigovodij Celje, tel. 25-16.

TURIZEM

PUSTNE PRIREDITVE:

Pri Celjski turistični zvezi so doslej objavljene naslednje pustne prireditve:

Sobota, 8. 2. ob 15. uri Kozje; Karneval

Sobota, 8. 2. ob 20.30 Celje; 37. tradicionalna maskarada

Nedelja, 9. 2. ob 15.30 Celje; 6. cicibanska maskarada

Nedelja, 9. 2. ob 17.30 Celje; 9. pionirska maskarada

Torek, 11. 2. ob 15. uri Zalec; Karneval

Torek, 11. 2. — ves dan, Mozirje; Pustovanje

Torek, 11. 2. ob 15. uri, Velenje; Karneval

Sreda, 12. 2. ob 15. uri, Mozirje; Pokop pusta.

SNEZNE RAZMERE:

Celjska turistična zveza sporoča, da so na vseh zimsko-sportnih postojankah dobre snežne razmere za smučarje. Cene pensionov so zelo ugodne. Za zimski dopust in smučanje pripravljamo: Andrejev dom na Slemenu, pension 1000 din; Celjska koča, pension 1400 din; Dom na Svetini, pension 1400 din; Logarska dolina, pension 1400 din; Mozirska koča, pension 1200 din; Gorjani grad, pension 1200 din; Ljubno, pension 1200 din.

RAZNO

SOBO nudim za pomoč v gospodinjstvu v dopoldanskem času, Naslov v upravi lista. IČEM frizersko pomočnico. Ponudbe pod šifro »Lepo delo — lepa plača«.

MAJHNO sobico nudim ženski za pomoč v gospodinjstvu. Cankarjeva ulica 6/II. IČEM INSTRUKTORJA za angleščino in neučeno. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Maturant«.

ZAMENJAM komfortno dvosobno manjše stanovanje z mesečno najemnino 3.200 din, za večje. Naslov v upravi lista.

TRGOVSKO podjetje »Petrol« EE Celje, sprejema takoj več mlajših trgovskih pomočnikov — prodajalcev za bencinske servisne postaje v Celju.

JERNEJ MLAKAR, delavec, Latkova vas 59, p. Prebold, s tem obžalujem in preključem žalitve in obrekovanja, s katerimi sem žalil Karla Horvata, delavca iz Latkove vasi 58.

IZLETNIK

PUSTOVANJE

— V PTUJU dne 8. februarja in 9. februarja 1964 z ogledom KURETOVANJA;

— na VRHNIKI dne 8. februarja 1964; Prijave sprejemamo do 2. februarja 1964. PUTNIK BEOGRAD

— 4-dnevno potovanje na DUNAJ z ogledom spomladanskega mednarodnega velesema v dneh od 15. marca do 22. marca 1964. Prijave sprejemamo do 26. februarja 1964.

Vabimo vas na naše standardne izlete!

— BENETKE dvodnevni avtobusni izlet z ogledom TRSTA ali GORICE;

— TRST enodnevni izleti z avtobusi;

— PO KOROSKI eno in dvodnevne izlete z avtobusi.

VSE TURISTIČNE USLUGE VAM SOLIDNO NUDI IZLETNIK TURISTIČNA AGENCIJA, POSLOVALNICA CELJE, TITOV TRG 3 — NASPROTI AVTOBUSNE POSTAJE, TELEFON 28-41.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 25. januarja do 1. februarja 1964 — Marjan Tiselj, veterinar, Celje, Savinjska 3/II, telefon 28-71.

HOTEL EVROPA

OBVESTILO

Cenjene abonente prosimo, da zamenjajo abonentske bone pri blagajni podjetja za nove najkasneje do 25. januarja 1964. S tem datumom prenehajo veljati dosedanja abonentski boni.

Hotel Evropa Celje

SVET DELOVNEGA KOLEKTIVA UPRAVE OBČINSKE SKUPŠČINE CELJE

razpisuje

naslednja delovna mesta:

1. 2 pravnika

Pogoj: pravna fakulteta in 10 let prakse

2. 1 sodnika za prekrške

Pogoj: pravna fakulteta ali visoka upravna šola in 10 let prakse v upravno-kazenskem postopku

3. 4 analitičke

3 za področje gospodarstva

1 za področje financ

Pogoj: ekonomska fakulteta in 8 let prakse

4. 1 sanitarnega inšpektorja

Pogoj: višja strokovna izobrazba in 8 let prakse

5. 1 veterinarskega inšpektorja

Pogoj: veterinarska fakulteta in 8 let prakse

6. 2 gradbena inšpektorja

Pogoj: visoka tehnična šola in 8 let prakse

7. 1 inšpektorja dela

Pogoj: višja šolska izobrazba in 8 let prakse

8. 1 vodjo kadrovske-personalne službe in protokola

Pogoj: višja šolska izobrazba in 8 let prakse

9. 1 oskrbnika premoženja

Pogoj: ekonomska srednja šola in 8 let prakse

10. 1 davčnega knjigovodja

Pogoj: srednje šolska izobrazba in 2 leti prakse

11. 1 administrativno tehničnega uslužbenca

Pogoj: srednješolska izobrazba in 2 leti prakse

12. 2 strojepiski 1/a

Pogoj: administrativna šola s prakso

Kandidati naj vlagajo ponudbe na upravo Občinske skupščine Celje, opremljene z dokumentacijo o strokovni izobrazbi in praktični ter kratkim življenjepisom. Kandidatom, ki se bodo javili na razpis, pa razpisnih pogojev ne izpolnjujejo, ne bomo odgovorjali.

Razpis traja 15 dni po objavi oz. do zasedbe delovnih mest.

medtem ko je

Sredi dela nas je v svojem 36 letu starosti nepričakovano zapustil naš dolgoletni sodelavec

Oto Stropnik

referent za dolgoročno zavarovanja, sekretar OO ZKS podružnice KZSZ Velenje in nosilec večih odlikovanj.

Ohranili ga bomo v najdražjem spominu.

Na njegovi zadnji poti smo ga spremili v ponedeljek, dne 20. 1. 1964.

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE CELJE, PODRUŽNICA VELENJE

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE CELJE

Velenje, dne 20. 1. 1964.

Hotel EVROPA CELJE

GASTRONOMSKI KOLEDAR ST. 3 od sobote 25. 1. do 31. 1. 1964

Sobota, dne 25. 1. 1964
Srna v omaki s cmokom 250—400
Svinjska zarezbnica na tržaški način 280—380
Srbski pasulj s prekajenim mesom 150—200
Kremovo rezine 80

Nedelja, dne 26. 1. 1964
Kmečka pojedina 300—400
Bržola na žaru 250—350
Sočni goveji golaž s polento 150—200
Kremovo rezine 80

Ponedeljek, dne 27. 1. 1964
Sarma s slanino 200—300
Kislj vampi s krompirjem 90—150
Teletji perket s prilogo 150—250
Sirove palačinke 80—160

Torek, dne 28. 1. 1964
Pecanice s kislim zeljem 250—350
Tržaški vampi s parmezanom 120—180
Gobja juha z ajdovimi žganci 150—250
Orehova torta 80

Sreda, dne 29. 1. 1964
Matevž s prekajenim svinjskim mesom 180—280
Krvavice z zeljem 250—350
Salonska pljučka s cmokom 150—200
Cokoladna torta s smetano 100

Četrtek, dne 30. 1. 1964
Celjska bržola 250—350
Piščančeva rižota s parmezanom 180—280
Srbski pasulj z mesom 150—200
Dobob rezine 80

Petek, dne 31. 1. 1964
Piščančeva obara z ustrezno prilogo 200—300
Bakalar na dalmatinski način 200—300
Ričet s prekajenim svinjskim mesom 180—280
Jabolčni zavitek 80

Cenjene goste obveščamo, da nudimo vsako soboto razen navedenega šte ostale lovske specialitete in vsako sredo pa razne specialitete domačih kolon.

V točilnici strememo jedila in pijače brez postrežnine.

Prepričajte se in zadovoljni boste.
Kolektiv hotela Evropa
Celje

Na startu

Povsod živčav, takšna je današnja slika skoraj vseh smučarskih terenov. Sole, tečaj, tekmovalnja ... Smuk.

Pionirji v smučarskih šolah

ZIČNICA PRI CELJSKI KOČI DELA — LETOS EFENKOV MEMORIAL — NA SPOREDNICI JE VEČ ZANIMIVIH IN KVALITETNIH TEKMOVANJ

Z nastopom zimskih šolskih počitnic, je v razgovoru dejal predsednik komisije za smučanje pri okrajni zvezi za telesno kulturo, France Lužnik, so se začele v mnogih krajih našega okraja smučarske šole za pionirje. Samo v celjski občini se je v teh šolah zbralo nad 500 otrok. Sicer pa šole delajo v Liscach, Selcah pri Marovškju, na Golovcu, v Polulah—Zagradu, v Vojniku in na Dobrani.

Na organizacijo šol pa so se pripravili tudi v drugih krajih, kot v Radečah, Vele-

nju, Belih vodah, Sošanju, Mozirju, Sentjurju, Laškem, Krškem Konjicah, na Ljubnem, Goranjem gradu itd.

V vseh teh krajih bodo trajale po en teden. Zaradi visokega števila prijaviteljev delata v Celju kar dve izmeni teh šol, istočasno pa je pri Celjski koči tečaj za tiste mladince, ki so se že ali pa se šele bodo uveljavili na tekmovalnih. Tako se je tu torej zbrala skupina že izvežbanih mladih smučarjev.

— Kakšne pa so bile priprave na šole?

Vsekakor v redu. Tako je komisija za smučanje pri okrajni zvezi za telesno kulturo pripravila dva seminarja za vodnike smučanja. Odvis je bil zadovoljiv, saj smo povečali število smučarskih vadiateljev od prejšnjih 60 na 120. To je vsekakor lep napredek.

— Kako pa bo s tekmovalji in ostalimi prireditvami?

— Tudi teh ne bo manjkalo. Eno največjih in najpomembnejših bo vsekakor tekmovalje v počastitev dvajsete obletnice pohoda Stirinajste divizije na Stajersko, ki bo 16. februarja na Paškem Kozjaku. To tekmovalje ho letos posvečeno spominu umrlega komandanta Stirinajste divizije, narodnega heroja Ivana Kovačiča-Elenka.

Sicer pa se bodo ostala tekmovalja zvrstila takole: 9. februarja bo okrajno prvenstvo in sicer pri Celjski koči v slalomu in veleslalomu, v Velenju pa v skokih. Isti dan se bodo pionirji zbrali v Belih vodah in se pomerili v tekmovalja, ki ga domačini posvečajo spominu pohoda slavne Stirinajste divizije.

Dne 16. februarja bo klub sentjurskih študentov izvedel tradicionalno tekmovalje za Vojkov smuk. Ta prireditev bo v republiškem merilu; sicer pa bo na Resevni. Teden dni pozneje, 23. februarja, bo pri Celjski koči republiško prvenstvo srednješolcev v smučanju. Mimo tega je na sporedu še Kajuhov memorial na Slemenu nad Sošanjem, zatem srečanje celjskih in trboveljskih smučarjev ter v Zagrebu dvoboj med mestnima reprezentancama Celja in Zagreba. Na zanimiva tekmovalja se pripravljajo še Vojničani ki tudi letos urejujejo v Celju smučarsko skakalnico, zatem na Ljubnem, kjer bo tradicionalno tekmovalje v smuku pa tudi tekme na novi 35 metrski skakalnici itd. Več zanimivih tekmovalj pa bodo pripravili tudi Velenjčani, ki so več kot pridni.

— Kot je znano, je pri Celjski koči začela z delom žičnica. Kako ste to uspeli?

— Kaj bi govoril o tem, kako smo jo uspeli spraviti v obratovanje; važnejše je to, da smo odstranili stramočo, ki je vsekakor predloga ležala na celjskih smučarjih, ki so imeli to napravo, pa premalo prizadevnosti, da bi jo izročili namenu. Zdej se moramo zahvaliti predvsem učencem šolskega industrijskega kovinarskega centra v Stokah, ki so po enem tednu zelo intenzivnega dela spremenili na žičnici sistem pogona in uredili vse tako kot je treba. Ruzen tega smo kupili nov motor. Žičnica dela v največjo zadovoljstvo vseh. Samo v nedeljo je prepeljala nad 800 smučarjev!

M. B.

- Sem in tja po Celju -

TRETJE MEDDOMSKO SREČANJE

Preteklo soboto je bilo v Domu »Dušana Finžgarja« v Celju posvetovanje o meddomskem srečanju, ki se ga vsako leto udeležijo domovi iz Kranja, Tolmina, Novega mesta, Murske Sobotne, Kopra in Celja. Doslej je bilo srečanje že v Kranju in Murski Soboti, letos pa bo v Celju.

Posvetovanja so se udeležili predstavniki uprav in domskih skupnosti iz vseh šestih domov. Določeno je bilo, da se bo tridnevno tekmovalje pričelo 18. aprila. Pri prvih dveh srečanjih so se ekipe pomerile v športnih igrah, razen tega pa so priredili oddajo »Pokaži, kaj znaš«. Vsaka ekipa je štela 35 članov; da pa bi se tekmovalja udeležilo več kot toliko članov iz vsakega mesta, ni mogoče, kajti Dom »Dušana Finžgarja« in »Kajuhov« dom bosta lahko sprejela le nekaj čez dvesto sodelujočih.

V zvezi s športno dejavnostjo v domovih so menili, da bi morali prav tu, kjer sicer ni večjih pogojev za razvoj športa, gojenci dobiti veselje do športnega udejstvovanja.

Zabavno kulturno življenje je po domovih bolj ali manj razgibano. Vzgojitelji in gojenci ugotavljajo, da je ta dejavnost bogatejša v mešanih domovih kakor v ločenih. Res je v mešanem domu delo vzgojiteljev zahtevnejše, vendar pa je mogoče mladino usmerjati pravilno.

Gojenci obeh celjskih domov se na srečanje že dolgo pripravljajo. Zbrati

bo treba vse sile, da bo tekmovalje organizacijsko uspelo in bodo tekmovalci odnesli iz Celja prijetne vtise.

PRVO POLLETJE NA CELJSKI GIMNAZIJI

Kakor vse ostale šole, je tudi celjska gimnazija zadnji dan prejšnjega tedna zaključila 1. polletje. Uspeh je bil razmeroma dober. Tako je imel najboljši razred 95,98 odstotkov, najslabši pa 59 odstotkov pozitivnih učencev.

Začetek drugega polletja bo 3. februarja.

Obvestilo

Delavski svet obrtnega centra

»Zarja« Zalec,

obvešča vse ustanove, društva in ostale družbene organizacije, da v letošnjem letu ne bo dajala nikakih dotacij, ker potrebuje vsa sredstva za lastno izgradnjo.

Celjska fotokronika

RAZSTAVA PTIC

Celjsko Društvo za varstvo ptic, je v zadnjem času zelo aktivno. Tako so odprli v sredo na II. osnovni šoli v Celju razstavo ptic. Odprta bo do nedelje. Na njej lahko vidite vse vrste ptic pevk, koristnih ptic in tudi nekatere eksotične ptiče. Oglejte si jih!

CELJSKI KONTRASTI

V Celju mnogo gradimo. Vsak dan, lahko rečemo, zraste kaka nova stavba. Toda da bi ob teh modernih stavbah uredili tudi okolico, ali vsaj ceste, na to se sploh ne pomisli. Tako je tudi ob novih blokih v Vrnčevci ulici.

Pred bloki so kupi odpadkov in zemlja, ki je ostala od odkopa. Če pa hočeš priti do njih, moraš gaziti sneg. Bravo komunalna!

PRAZNIK ŠOFERJEV

Združenje šoferjev in avtomehaničkov praznuje vsako leto 15. januarja svoj praznik. Ta dan je namreč vstopil v to organizacijo predsednik Tito. Celjska podružnica je imela ob tej priliki slavnostno sejo, na kateri so sprejeli v svoje vrste, kot častnega člana tov. Staneta Klemenca.

V »ETOLU« KMALU 42-URNI TEDNIK

Podjetjem, ki so poskusno že uvedla 42-urni tednik, se bo kmalu pridružil še celjski »Etol«. V podjetju so namreč kupili nekaj novih avtomatskih strojev, ki so nekajkrat povečali proizvodnjo. Prej so vsa dela, ki jih sedaj opravijo stroji, delali ročno.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega moža, očeta, brata in sina

Antona Kostanjška

se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so nam ustno ali pismeno izrazili sožalje. Posebej se zahvaljujemo Cestnemu podjetju v Celju, političnim organizacijam terena Dolgo polje in učencem 8. a razreda IV. osnovne šole za spremstvo pokojnika na njegovi zadnji poti. Prav iskrena hvala obema govornikoma za tolažilne besede.

Globoko žalujoči: žena Marjetka s hčerkama Marto in Zvonko, starši, brat Franček in ostalo sorodstvo.

Celje, 20. januarja 1964.

STRELCI V OKRAJNI LIGI

Prejšnjo nedeljo je bilo prvo kolo okrajne strelske lige, v kateri sodeluje 95 ekip. Vsa moštva so razdeljena v deset skupin.

Smučarski tečaj gimnazijcev

V organizaciji športnega društva Kajuh na celjski gimnaziji se je v ponedeljek začel na Smohorju šestdnevni smučarski tečaj, na katerem se je zbralo kar lepo število smučarjev, dijakov celjske gimnazije.

ROSINA TRETJI

V nedeljo je bilo na smučiščih pod Partizanskim vrhom nad Trbovljami republiško prvenstvo vseh skupin mladincev in mladink v veleslalomu. Med udeleženci so bili tudi mladi tekmovalci iz Celja, med katerimi se je najbolj izkazal Marjan Rosina, ki je med 91. mlajšimi mladinci zasedel tretje mesto. In če bi Marjan ne padel, bi lahko celo zmagal. V isti skupini je bil Zekar 50. Pri starejših mladincih (69 na startu) je bil Dean Polovšek 45., Svegl 47. ter Zimšek 50. med 25. mladinkami je bila Čatrova 9., Rozmanova pa 15.

NAD 100 OTROK V CELJSKI DRŠALNI ŠOLI

V organizaciji HDK Celje se je v ponedeljek začela na drsalnišču v mestnem parku desetdnevna drsalna šola za začetnike, pa tudi za tiste, ki že obvladajo osnovne elemente drsanja. Poek teče v dopoldanskih in popoldanskih urah. Zanimanje za šolo je bilo izredno, saj je že prvi dan delalo v njej nad sto otrok.

Ob zaključku šole bo društveno prvenstvo v umetnostnem in hitrostnem drsanju.

SMUČARSKI DAN V ZREČAH

Smučarska sekcija Partizana v Zrečah je priredila v nedeljo množično tekmovalje v smuku, slalomu in skokih na 20-metrski skakalnici. Med pionirji je v smuku zmagal Drago Vrhovec, pred Ignacem Spiletom ter Dušanom Kotnikom, v skokih pa Drago Vrhovec (17. 14 m), pred Dušanom Kotnikom in Martinom Kranjcem. V slalomu za člane je najboljši rezultat dosegel Tine Hren, drugi je bil Marjan Grosman, tretji pa Boris Lepšina. V skokih je zmagal Franc Ban (17,5, 17 m), drugi je bil Boris Lepšina, tretji pa Miro Pokorn. Skupaj je nastopilo nad 50 tekmovalcev.

VELIKA ROTACIJA PRI ZNK CELJE

Po običnem zboru nogometašev železničarskega nogometnega kluba Celje je prišlo v vodstvu tega kolektiva do precejšnjih sprememb. Tako je bil za predsednika izvoljen ing. MARIAN PRELC, za podpredsednika IANEZ TOMSIC, za tehničnega referenta MILOVAN MILUTINOVIC, za tajnika MOŠOR BRASTNIK ter za predsednika gospodarskega odbora ZLATKO JERICEC.

Zbor nogometnih sodnikov

V nedeljo, 26. t. m., se bo ob 9. uri dopoldne začel v konferenčni dvorani na železniški postaji v Celju redni letni občni zbor podzveze nogometnih sodnikov celjskega okraja.

Ne bo vam žal...

Pred dnevi si je skupina jugoslovanskih in italijanskih časnikarjev ogledala na Dunaju nastop tamošnje drsalne revije, torej tiste skupine umetnostnih drsalcev, ki bo od 5. do 17. februarja gostovala v Celovcu in kamor bo samo iz Slovenije odšlo okoli 9.000 ljudi. Med časnikarji je bil tudi predstavnik našega lista.

— Kakšni so vtisi letošnjega nastopa dunajske drsalne revije, smo ga vprašali ob povratku?

— Čudoviti. Letošnji sporéd je gotovo najboljši, najboljši. O njem bi lahko govorili v samih superlativih. Zato je več kot gotovo, da bodo tudi vsi udeleženci Kompasovih izletov v Celovec prišli na svoj račun.

— Veliko je bilo napisanega o Mileni.

— Da, in povsem upravičeno. Ta češka drsalnica je vnesla v revijo novo svežino in temperament. Je ne samo odlična drsalnica, marveč tudi plesalka baleta, igralka. Menda ni bilo nikogar, ki bi ga ne navdušila. Zanimivo je še to, da organizatorji revije pišejo v programih samo Milena. Ko smo vprašali režiserja Will Petra zakaj tako, nam je odgovoril, da bi izgovorjavo njenega priimka (Kladrubska) delala Avstrijcem veliko težav. Sicer pa, je še dodal, smo veseli, da je Milena zdaj prva drsalnica iz vzhodnoevropskih držav, ki je prišla v ansambel dunajske drsalne revije z dovoljenjem pristojnih organov.

Z režiserjem Will Petrom, je nadaljeval član našega uredništva, pa smo se pogovarjali še o drugih rečeh. Ko smo ga vprašali, ali so možnosti, da bi dunajska drsalna revija gostovala v Jugoslaviji, je dejal, da so, vendar so težave glede plačila. Kot je dejal, mora vodstvo dunajske drsalne revije odšteti solistom del njihovega zaslužka tudi v dolarjih in ne samo v avstrijskih šilingih. In prav ta okolnost je trenutno ovira, da bi dunajska drsalna revija nastopala pri nas.

— Dunajska drsalna revija slavi letos 25-letnico svojega dela. Ta srebrni jubilej je povezan še z enim — namreč s peto obletnico gostovanja v Celovcu. In prav slednja okolnost daje zagotovilo, so med drugim povedali na jiskovni konferenci na Dunaju, je še dodal član našega uredništva, da bo tudi gostovanje v Celovcu pripravljeno tako, kot si tak ansambel zasluži.

JANKO ČETINA SPET V FORMI

Sentjurski Partizan je priredil minulo nedeljo meddruštvene tekme v slalomu, katerih so se razen domačinov udeležili še tekmovalci iz Stor in Celja. Na 300 metrov dolgi progi, ki je imela pri 100 metrih visokinske razlike 35 vrtice, je zmagal izkušeni Janko Četina iz Celja v času 82,4, drugi je bil njegov klubski tovariš Pavel Čater 85,2, 3. Peter Kopinšek (Sentjur) 92,4, 4. Peter Četina (Celje) 95,0, 5. Maks Mastnak (Store) 104,5 itd.

TRI PRVA MESTA ZA MLADE VELENJČANE

Dobra polovica leta je šele minila, odkar so v Velenju ustanovili kotalkarsko drsalni klub. Preje pač ni bilo pogojev, šele dokončano kotalkališče, ki se je v zimskem času spremenilo v drsalnišče, je mlade Velenjčane poveljlo v čudovit prodor in naskok na republiške naslove. Del gotovosti so si mladi pridobili v polletnem kotalkanju. V pozni jeseni pa so poizkusili svoje prve korake na drsalnah na umetnem drsalnišču v Ljubljani, kjer so si pridobili osnovo drsanja. Prvi mraz pa je kotalkališče pokril z ledeno ploskvijo in od takrat je dnevno po nekaj ur vadilo okrog 25 mladih drsal-

cev pod vodstvom trenerja TJASE ANDREE. Umetno drsanje pa zahteva več kot le podenje po ledu, zato so dvakrat tedensko vadili ritmično in balet pod vodstvom tovarišice DOMINIKOVE in tako so njihovi smeli koraki na ledeni ploskvi pridobili na estetski držji in gracioznosti.

Prva generalna mladih je bila pred štirinajstimi dnevi, ko so izvedli klubsko prvenstvo. To prvenstvo je izbralo najboljšje za republiški nastop v Ljubljani, kjer je preteklo nedeljo bilo tekmovalje za Bloudkov memorial. Od petih prvih mest so Velenjčani osvojili kar tri. To pa je vsekakor odlični uspeh polletnih prizadevanj mladih, odlični in smiselne organizacije tega društva, ki ga vodi tovariš HINKO DERMOL, ter nagrada vsem tistim delovnim organizacijam, ki so materialno podprle društvo na njegovi začetni poti. V grupi A in B pri moških sta dosegla prva mesta FRANC BLATNIK in SLAVKO KORENIC, pri parih DUSKA FISER — FRANC BLATNIK in NATASA DERMOL — SLAVKO KORENIC, dočim je v večji konkurenci med mladinkami zasedla DUSKA FISER 6. mesto.

DOBER ZAČETEK CELJSKIH KEGLJAČEV

V soboto in nedeljo so se začele prve tekme ekipega tekmovalja Slovenije v kegljanju. Kot je znano nastopajo v ligi tudi člani celjskega železničarskega kegljarskega kluba, ki so v soboto nastopili v Kranju in tam premagali ekipo ljubljanske Gradisa s 6.409:6.500 kegljev. V povratnem srečanju na Jesenicah, naslednji dan, pa so zmagali člani Gradisa s 6.704:6.558.

Celjsani so v obeh nastopih mejali takole (število v oklepaju so rezultati z Jesenic, prve pa one s Kranja): Kohne 776 (765), Jančič 802 (785), Lubej 857 (820), Simon 854 (808), Vanovec 851 (850), Vrančič 815 (832), Truglas 810 (858) in Marinček 884 (840).

Joan Haanappel in Norbert Felsin ger

DRUGO POGLAVJE

Mislil sem, da ne bom nikoli več videl Luciena Claya. Zdel se mi je sicer nenavadno bistroumen, toda njegov bohemski način življenja mi je bil popolnoma tuj in me je odbijal. Toda drugo jutro sem pogrešal zlat vžigalnik. Spomnil sem se, da si je Clay z njim prejšnjo noč na cesti prižgal cigareto in ga potem mogoče po pomoti vtaknil v žep.

Tako sem dvanajst ur po svojem prvem slovesu od Luciena Claya stal na umazanih stopnicah njegovega ateljeja. Vrata so bila sicer odprta, o slikarju pa ni bilo ne duha ne sluha. Ker nisem hotel še drugič obiskati tega brloga, sem sklenil, da počakam, dokler se ne vrne.

Ko sem si ogledoval to zanemarjeno bivaljšče, me je prevzel občutek nekakšne sreče ob misli, da nisem slikar. Kljub temu, da je bil prostor precej velik, se v njem skoraj nisi mogel ganiti. Na plinskem štedilniku je ležala odprta knjiga — iz zbirke poročil o znamenitih zločinih — na mizi je počival star čevljar med nepomnimi krožniki, tubami barv, praznimi steklenicami in zapacanimi knjigami. Izpod stropa je nevarno postrani visel težek steklen lestenc. Zidove so pokrivala barvaste, oguljene tapete, na njih pa so visela številna platna. Ko sem si jih ogledoval, sem razumel, zakaj ne visijo v stanovanjih tistih ljudi, ki so jih naročili. Od znamenitega diplomata zares ne more pričakovati, da bi kupil portret, na katerem je njegova podobnost z lisjakom tako brezobzirno očitna. Tudi lastnik diamantnih rudnikov bi se gotovo rajši videl ohranjenega potomstvu v svoji knjižnici kakor pa na rešetkah opičje kletje v Regents Parku. Prav tako je imela filmska zvezda zadosten vzrok, da ni kupila portreta, ki je v času njene največje lepote že kazal vse gube in druga znamenja telesnega propada, ki so jo čakala v bodočnosti.

Vsa ta groba resnicoljubnost je nedvomno pričala o nenavadni moči in globini. Clay je imel, v to sem bil zdaj trdno prepričan, sposobnost, o kateri mi je pretekli večer govoril. Njegova teorija o zločinu se mi je zdela sicer zdaj bolj utemeljena, vendar sem še dvomil, če bi jo lahko podprl z dovolj trdnimi dokazi.

Iz razmišljanja me je zdrnil glas. Obrnil sem se.

»Je kdo tu?« sem vprašal.

»Seveda je,« je odgovoril glas. Iz za odprtih vrat polomljene omarice, ki je stala v kotu, se je prikazala slikarjeva brada: »Kateri vrag vas je prinesel sem?«

Spomnil sem ga na vžigalnik.

»A, saj res, to ste vi! Pobrsajte po žepih v obleki.«

Vprašal sem ga, kje je obleka.

»Na tleh seveda. Ali ste mislili, da spim oblečen?«

Prostor za omaro je slikar očitno uporabljal za spalnico. Ležal je, pokrit s progastim kocom, na nekakšnem divanu. Na sebi je imel piščamo kričeče zelene barve, ob kateri je barva njegovih las še bolj žarela.

»Tangle je moja garderoba,« je rekel in z gibom pokazal na dva kupa oblek. »Pomagaj si sam, in bog ti bo pomagal.«

Komaj sem našel olivnozeleni ulster, v katerega je bil včeraj ognjen in končno odkril v enem izmed številnih žepov svoj vžigalnik. Poslovil sem se in stopil k vratom.

»Počakajte,« je rekel slikar in me povabil na zajtrk.

Zagotovil sem mu, da sem že zajtrkoval. Ko sem ga nekaj minut kasneje gledal, kako si je napolnil skodelico za čaj z brandyem in si grel kos jeter na plinskem štedilniku, sem bil vesel, da sem tako modro ravnal.

»So objavili časopisi kaj o umoru?« me je vprašal čez rame.

»Da, dva stolpca in pol ducata naslovov. Lorda Arthurja Baxterja so našli mrtvega na Lincotu, policija je na sledi.«

»Seveda je! To sva včeraj videla,« je rekel in si odrezal kos jeter.

Pripomnil sem, da ima pač Heppel verjetno boljše razloge za aretacijo Maksa, kakor je študij obrazov in obnašanja.

»Prisrčna hvala za prijaznost in zaupanje,« je rekel blag glas za mojim hrbtom.

Axel Brooks: Afera Baxter

Obrnil sem se. Na pragu je stal Heppel.

»Vrata so bila odprta,« se je opravičil.

Njegova čokata postava v skrbno očiščeni plavi obleki je bila v kaj čudnem nasprotju z neredom v ateljeju. Slikar je poleg njega spominjal na okostnjak, ki so ga pijani študentje okrasili s ponarejeno brado in groteskno piščamo.

»Morilca ste seveda že prijeli...«

»Mislim, Mr. Clay, da ste bili včeraj zraven.«

Clay me je pomenljivo pogledal in se potem spet lotil svojih jeter.

»Po naključju sem prišel tod mimo, pa sem vas hotel vprašati, kaj mislite o tem primeru.«

»Po naključju — čisto nič,« je odgovoril slikar s polnimi usti.

»Kaj pa Maks Rothmann?« je nadaljeval detektiv z blagim glasom.

»Rothmanna sem videl včeraj prvič v svojem življenju.«

»Zakaj pa ste potem bili tako trdno prepričani, da je nedolžen?«

»Ali mar ni?« je vprašal Clay in srknil požirek brandyja.

Detektiv je stopil k steni in si pričel ogledovati enega izmed platen. »Številna dejstva ga obremenjujejo.«

»Pojdite k vragu z vašimi dejstvi,« ga je nahrulil slikar.

»Potrpežljivo zbiranje dejstev, je spravilo na vešala že več ljudi kot kaj vem kakšne bistroumne domneve,« je skromno ugovarjal Heppel.

»Nedvomno, samo da tisti ljudje niso bili pravi,« je rekel Clay in se pričel oblačiti. »Povejte mi raje kaj več o umoru. Na kakšen način je bil lord Baxter ubit?«

»In kako je prišel Maks Rothman v knjižnico?«

»Tega vam žal ne smem povedati.«

»Vrag vas vzemi! Morilca sami ne boste nikoli prijeli.«

»Čisto mogoče,« je rekel Heppel ljubeznivo.

»Sicer pa bom tako v kratkem vse izvedel. Danes se odpeljem z vami na Lincot.«

»Dvomim.«

»Jaz pa prav čisto nič.«

Slikar je potegnil iz žepa telegram in ga ponudil detektivu. Telegram je bil oddan v Lincotu. Podpisan je bil Sir John Baxter.

»Ali poznate nečaka umrlega?« je vprašal Heppel, ki ni mogel skriti presenečenja. »Zakaj, hudiča, vas vabi na Lincot?«

»Menda ima podobne dvome o policiji, kakor jaz,« je rekel Lucien Clay ljubeznivo. Potem je povedal, da je bil že pred leti nekoč na gradu, ko je slikal portret lorda Arthurja.

»Prav,« je rekel detektiv in pogledal pod strop. »Veste kaj, Mr. Clay. Tale vaš lestenc, ali kaj je že, se mi zdi malce nevaren. Mislim, da bi ga bilo treba bolje pritrditi.«

»Naj ostane, kakor je. Človek nikoli ne ve,« je odvrnil Clay. »Toda vrnilo se raje k stvari. Bodite tako dobri, in mi sedaj, ko veste, da me sir John vabi na Lincot, povejte tistih nekaj podrobnosti, ki so po vašem mnenju službena tajnost. Prej ali slej jih bom tako izvedel.«

Detektiv je za hip pomolčal, potem pa je sedel na enega razmajaških stolov, in pričel pripovedovati.

TRETJE POGLAVJE

»V ponedeljek ponoči se je oglašil na Lincotu neznanec v rjavi obleki in prosil, če sme govoriti z lordom Arthurjem Baxterjem. Sluga je Mr. W. Johnstona — to ime je bilo napisano na vizitki — peljal v knjižnico in ga tam pustil z lordom samega. Pol ure pozneje je prišel sir Arthur sam iz knjižnice. V sobi poleg knjižnice sta sedeli dve ženski, njegova sestrična in njegova posvojenka. Izjavili sta, da je pustil lord Arthur za sabo vrata odprta in sta tako videli, da tujca ni bilo več. Zato sta mislili, da je odšel skozi steklena vrata, ki vodijo na teraso.

Lord Arthur je popil viski s sodo in se vrnil v knjižnico. Vrata za sabo je zaklenil. Takrat so ga videli poslednjič živega.«

»Kdaj so ga našli?« sem vprašal.

»Približno ob pol dvanajstih je sluga potrkal na vrata knjižnice. Nihče se ni oglašil. Ko je pritisnil na kljuko in videl, da so vrata zaklenjena, je odšel skozi vrata jedilnice na teraso. Na zeleni preprogi za pisalno mizo je ležalo truplo sira Arthurja. V hrbtu mu je tičal bajonet.«

»Morilec je moral biti nenavadno močan, ker je konica orožja štrlela iz prsi.«

»Sluga je seveda takoj obvestil policijo. Po poročilih preiskovalnih uradnikov je zelo verjetno, da je sir Arthur po pogovoru pospremil tujca na teraso, da bi mu pokazal najkrajšo pot do železniške postaje. Ko se je vrnil, najbrž vrat za sabo ni zaklenil. Medtem, ko je pil viski, se je najbrž tujec vrnil in se skrila za zaveso, prej pa še snel bajonet s stene.«

»Ste našli prstne odtise?« je vprašal Clay.

»Ne. Morilec gotovo ni bil tako neumen, da bi ne bil oblekel rokavic.«

»Kaj pa vizitka?«

»Počakajte,« je rekel slikar...

»Tik pred polnočjo je našel sluga svojega gospodarja v knjižnici mrtvega.«

»Pa ste prepričani, da je bil to umor?«

»V hrbtu lorda Baxterja je tičal bajonet.«

»Bajonet?«

»Bajonet iz zbirke trofej, ki so visele na steni.«

riše: Peter Krjavec

PATRIOT

riše: M. Mihaljevič

3

VALOVI PAPIRNO MORJE

(Humoreska)

Vsak večer od 1. januarja do 31. marca 5.000 ljudi poslušajo poročila o preteklem delu in sprejema smernice za bodoče delo. Vsak večer tisoči pišejo poročila, ki jih bodo prebrali jutri.

Vsak večer tisoči pretakajo zelje iz enega čebra (beri: glave) v drugega.

Tu so zbrane izkušnje in navsveti, ki lahko pomagajo pri pisanju nujno potrebnih poročil.

SPLOŠNA PRIPOMBA:
Besede naša stvarnost in socialistična družba niso primerne za skrivanje primanjkljajev.

V odstotke ni treba vnašati: zavest, ljubezen, predanost in zakonske razmere.

SPLOŠNA SHEMA POROČILA:

USPEHI
neuspehi

SLOVAR POROČEVALSKEGA JEZIKA:

Ne rečemo **dober**, pač pa **poziliven**.

Ni treba pisati **slab**, pač pa **ima slabosti**.

Ne pišimo **je**, pač pa **je ostvarjeno**.

Ne recimo **ni**, pač pa **zaradi elementarnih nesreč je čutili pomanjkanje**.

Ni treba pisati **lahko**, ampak **so pogoji**.

Ni treba reči **ne moremo**, pač pa **ima objektivne težave**.

Poglejmo, kakšen bi bil prosti stavek: Moj sin Vladimir včeraj ni šel v šolo; na ulici mu je spodrsnilo in si je poškodoval nos — v jeziku poročila:

»Član pionirske organizacije Vladimir ni izpolnil svoje naloge do naše prosvete zaradi objektivnih težav. Pri njem je prišlo do precejšnje poškodbe naprej štrlečega dela obraza, kateri kakor je znano, služijo za dovod čistega zraka v organizem.

Seveda ne gre samo za objektivne težave, tovariš Vladimir ima tudi subjektivne slabosti — tanjša namreč debelino podplatov povprečno za 15 odstotkov dnevno (če pod dnevno razumemo osemurno drsanje). Tovariš Vladimir ni razumel pomena elementarnih nesreč, ki so prizadevale resne težave pri preskrbi mesta, ampak se je predal strasti drsanja, ki ni primerna za člana naše organizacije.

Konkretno pričakujemo, da se bo tovariš popravil v sledeči četrtini leta za 10 odstotkov, nakar bo njegovo vedenje upamo, ustrezalo JUS-u.

So ljudje, ki razumejo pomen poročila. O tem priča tale **OGLAS:**

RAZŠIRJAM — POROČILA. Vprašati na dvorištu.

KUPILI BI ZE UPORABLJENO POROČILO Z LETNE SKUPSCINE.

Ponudbe poslati pod »Sindikate«.

VLADA BULATOVIĆ — VIB

MODROSTI CRNOGORCEV

Nikoli I. je predsednik vlade dr. Lazar Tomanović povedal o brk:

»Niti oi sami ne smete kršiti ustave!«

Toda vladar ga je proslodušno pomiril:

»Ali je sploh še kak člen ustave, ki bi ga mi ne prekršili?«

*

Ko je padla Tomanovičeva vlada in je postal predsednik Janko Vukotić, so se vsi veselili in upali na boljše čase, le Radoje Kontić je bil skeptičen:

»Naj jaše Janko ali Marko, kobil mora nositi enega ali drugega.«

*

Malo preden je bila Crni gori obljubljena nova vlada, je imel Mile Radov Vujović enake pomisleke:

»Zadeva je močno podobna zgodbi o sitnih in lačnih muhah. Ali ni bolje, da imamo kar naprej isto vlado, ki se je že nazrla, medtem, ko bo nova vsa sestradana in pogoltna, a vse bo šlo ljudem na grba.«

REPORTAŽE • MEMOARJI • REPORTAŽE • MEMOARJI • REPORTAŽE • MEMOARJI • REPORTAŽE • MEMOARJI • REPORTAŽE • MEMOARJI • REPORTAŽE • MEMOARJI

Partizanski krst

OB DVAJSETI OBLETNICI
POHODA ŠTIRINAJSTE

Tomšičeva »na pohodu« proti Drago mlji vasi

Svet se od Suhorja lahno upogne v dolino in blago vzpne v nasprotni grič kot kak orjaški belo razpenjeni val. Sneg je dodobra pokrtil siromašne njive, le kupčki na njih so dajali slutiti trde negibne »ovce«, kakor Belokrajci imenujejo kamenje in skale, ki ždiijo sredi oranice.

Kratek januarski dan se je nagibal v somrak, ko je belo vzvalovljeno planjavo na pol prerezala črna vrsta. Gaz je bila ozka in kolona se je razpotegnila v dolgo črto.

Čudna dolga črta ljudi... Dobro zaviti v sukneje, v klobukih in kučmah so Tomšičevci rezali belo pokrajino kot nekoč pred dvajsetimi leti. Čudna kolona brez pušk, toda z dvema pretečenim desetletji na plečih. Nič povelj, nič »razstojanja«, nič »veze«... Dvajset let! Kako daleč je že to in kako blizu hkrati. Štirinajsta je postala legenda, oni pa se še živo spominjajo vsake podrobnosti...

Tam spredaj je v snegu zakopana Dragomlja vas. Pred kolono hitijo otroci. Zasopihani vdrejo v lastno vas in kričijo:

— Ze gredo! Tomšičevci so že tu!
V Drago mlji vasi se Tomšičevcem ni bilo treba predstavljati. Poznali so jih. Dvajset let in še več. Tudi otroci jih poznajo iz tolikih pripovedovanj. Poznajo jih in vedo, da je minilo dvajset let, da so ti čokati in tršati možje bili tedaj mladi in vitki fantje. Tudi nekdanji borci spoznavajo vaščane. Može, ki jih je upognila skopa zemlja,

žene, ki pestujejo vauke hčera, ki so jih pestovale pred dvajsetimi leti.

Prav tako je Dragomlja vas kot je bila. Toda ko je legel mrak se niso prižgale leščerbe, temveč svetle žarnice in daleč onstran vasi so v noč tipali žarometi po gladki asfaltni cesti.

Vaški odborniki so se zasukali. Bivši borci so bili hitro razporejeni po hišah. Mize v izbah so bile bogatejše obložene kot nekoč. Toda zato ni bilo nič manj domače, nič manj prijazno, nič manj toplo kot pred dvema desetletji. Prav v teh hišah so pred dvajsetimi leti in tremi tedni Tomšičevci preživljali trenutke oddiha pred velikim naskokom, ko so čez Gorjance, Zumberačko goró, Črni les, Pisarovino, čez Savo in po Hrvaškem Zagorju, čez slavnj Kalnik, v mrazu in bojnih odšli na Štajersko. Sli so, da bi maščevali Celjsko četo, Pohorski bataljon, da bi zažgali plamen upora v trpeči deželi, da bi ohrabрили omahljivce in nagnali strah v kosti sodrji.

*
V nizki izbi je bila gneča. Toda ta izba je nekoč sprejela med svoje štiri stene še več ljudi. Sedli so za mizo in dvignili čaše:

— Na zdravje vrlih Dragomljanov!

Srnjaček Pik

Poznajo ga vsi štorski otroci. Kako ga ne bi, saj »stanuje« v šoli pri upravitelju Milanu Stravsu, ki skrbi za nj. Lovci so ga našli in ga dali v rejo upravitelju, ki je tudi lovec. Sedaj je star že 8 mesecev in se je popolnoma privadil na novo okolje. Zelo rad ima otroke, odrasli pa ne zaupa preveč. Z domačim psom sta velika prijatelja, tujih psov pa ne mara in pred dnevi je bojevito pregnal nekega volčjaka, ki ga je nadlegoval.

P. B.

UKRADENA REPORTAŽA LOV v altajskih tajgah

Gornji Altaj je pokrajina visokih planin, pokritih z večim snegom, zelenih alpskih livad, tihe tajge in bistrih jezer.

Pozimi, ko se jezera odenejo v ledeni oklep, prične tu sezona lova. Vsi prebivalci tega kraja so rojeni lovci; spretnost lova na krznene živali prehaja iz roda v rod.

Živali z dragocenimi krzni živijo v najbolj oddaljenih in težko prestopnih predelih. Zato odhajajo lovci za vso sezono lova daleč v tajgo in žive tam po kolibah, organizirani v male brigade. Vse, kar potrebujejo, jim dovažajo helikopterji.

Zjutraj, ko zažari zarja, so lovci že na nogah. Vsak izmed njih ima svoj prostor v tajgi. Nastavljajo pasti in zanke v zaprtih krogih. Po

Toda kljub veliki lovski spretnosti bi bil lovec brez moči, če ne bi imel s sabo vernega prijatelja in pomočnika — psa. Tega pri lovu na krznene živali ne more nič nadomestiti.

Kakor v vsej Sibiriji je tudi v Gornjem Altaju največjega pomena lov na ververice. Te so tu zelo velike in imajo mehko sivo krzno. Pri lovu nanje se odlikuje zlasti pes, kakor mu pravijo — lajka. Ta izvoha ververico in jo goni z drevesa na drevo. Ko ververica recimo obstane na velikem boru, da lajka znamenje, lovec ustrelji in prva trofeja je za pasom. V dobri sezoni ulovi lovec dnevno tudi po dvanajst in več ververic.

Trajnost krzna je odvisna tudi od tega, kje je strel zadel žival

določenih znamenjih, ki jih pozna le on, lovec točno ve, katere živali so se pojavile v njegovem lovišču, kaj jih je prignalo in kakšen bo lov.

Najdragocenejši ulov pa je seveda ulov kune — zelo previdne živalice, ki živi samo v Sibiriji. Zelo redko se ujame v zanko ali past. Najpogosteje jo mora lovec iskati po sledi. Tudi tu mu pomaga lajka. Zgodi se, da po nekaj dni skupaj lovita eno samo kuno. V takih primerih lovec prenoči v sami tajgi ob ognju. Čeprav si živalca prizadeva, da bi zabrisala za sabo sledove, lajka vendar privede lovca do cilja.

Ob mraku se lovec vračajo v kolibe. Po dobri večerji, ko so nahranili pse, oderejo živali in sušijo kože. Tako mineva dan za dnem trimesečne sezone. Šele pozno pozimi, ko pride doba parjenja, se lovci zopet vrnejo v svoje kolhoze.

MODROSTI

Balotiču mlajšemu je umrl oče in pop ga je pokopal ter opravil za njim »podušje«. Nato je seveda zahteval plačilo. Sin se je otepal, pop pa je začel razgrajati, češ da težko živi in da denar potrebuje. To je Balotiča ujezilo in je vprašal duhovna:

»Kaj pa, če moj oče ne bi umrl, a?«

Ko je Avstrija napovedala Crni gori vojno, je bil neki Crnogorec na Dunaju. Bojevito razpoloženo se je znašel v hudi zadregi in je pisal domov po navodilo:

»Sporočite mi, ali naj pridem na fronto v domovino, ali naj udarim kar z boka?«

Crnogorski sodnik Joka Surkov je v razpravi zaradi pretepa kaznovalec poleg obeh strank tudi nekega Denderača, ki se pretepa sploh ni udeležil. Ko je ta skušal ugovarjati, češ, da ni ničesar zagrešil, ga je sodnik zaprnil:

»Priče so izpovedale, da si se smejal, ko so se stranke spopadle in la-sales.«

Pop Petar se je pregrešil in bi moral biti sojen. Zato je stopil k vojvodi Novaku in mu prinesel čutaro slivooke; vojvoda je bil namreč član sodišča in naj bi se zavzel za popa. Nočak ga je vprašal, ali je res kriv ali ne, da bo vedel prav govoriti. Pop Petar pa ga začudeno pogleda:

»Ali misliš, da bi ti nosil slivooke, če ne bi bil kriv.«

Na cesti nisi sam

Zavore so zaškripale in pod kolesi je obležal otrok. In zopet je bila ena nesreča več.

Zaradi prometa, ki se bolj in bolj razvija, so tudi nesreče bolj pogoste. Mi vsi vemo, da je promet važna panoga za gospodarstvo. Moramo pa tudi vedeti, da je lahko promet za nas nevaren, če ne upoštevamo prometnih zakonov in predpisov. Mnogo nesreč se zgodi po neprevidnosti pešev, ki prečkajo cesto in zaradi vinjenosti voznikov motornih vozil. Skoraj tretjino teh nesreč povzročijo otroci. Vendar pa to število ne raste, ker so po šolah prometni krožki, v katerih se otroci učijo prometne predpise in znake. Tudi nepravilno zavijanje je mnogokrat vzrok nesreče.

Ce bi se vsi ravnali po pregovoru: »Na cesti nisi sam!« bi bilo na naših cestah vedno manj nesreč.

Janko Karner, I. osnovna šola, Celje

DR. SERGIJE MAKIEDO

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

3

Italijanov. Vkricali smo prav tako tudi dr. Jozu Podujeta iz Visa. Ta je dolgo živel v Ameriki in smo ga zato vzeli s sabo kot tolmača za angleški jezik.

Krenili smo čim se je zmrzilo, v popolnoma neznanu. Pred nami ni bila niti približna podoba tistega, kar nas čaka. Nismo imeli trdnega programa, niti nismo vedeli, kako homo opravili nalogo. Vedeli smo le, da so v Bariju zavezniki ter da moramo priti tja za vsako ceno. Ker nismo razpolagali s podatki o minskem polju na italijanski strani, smo se odločili pluti čim delj od obale, tako da bi zapeljali nekaj milj pred pristanišče Bari in tam počakali pilota, ki bi nas naj mimo min pripeljal v pristanišče. To je bilo tvegano zaradi nemške aviacije, vendar drugega izhoda ni bilo.

Ko se je zdanilo, smo bili že daleč, vendar se vedno na doseg nemške aviacije. Kurjači so delali neutrudno, vendar je »Bakar« zaradi slabega premoga in neotičenih kotlov napredoval zelo počasi. Nenadoma se je na obzorju pojavila eskadrilja letal. Posadka je takoj zavzela borbeni položaj, medtem ko je emigrante prevzela panika. Komaj smo jih pomirili in prisilili, da so se poskrili. Toda ponika je bila brez osnove. Slo je za zavezniška letala, ki so nas preletela in nadaljevala svojo pot.

»Bakar« je vlekel vse teže in napredoval vedno počasneje. Okrog 9. ure smo

končno zagledali kopno. Bili smo pred Barijem. Ostali smo nekaj milj pred pristaniščem in s signalom klicali pilota, da bi nas prepeljal čez misko polje. Nestropno smo čakali prvo srečanje z zavezniki. Toda — kakšno razočaranje! Namesto zaveznikov je iz pristanišča krenil vlačilec z italijansko zastavo. Na njem sami Italijani. Naše navdušenje je za trenutek splahnelo. Nekateri so podvomili, da utegnejo biti v Bariju sploh zavezniki. Potem ko smo izmenjali spoznavne znake, nas je vlačilec pozval, da mu sledimo in nas povedel v pristanišče, kjer smo »Bakar« privezali za pomol Sv. Vita.

V PRISTANIŠČU BARI

Tu nas je čakalo novo razočaranje. Nikjer zavezniških vojakov. Pristaniški piloti, karabinerji, pristaniška policija — vse sami Italijani. Nekdo od naše posadke je prepoznal policista, ki je v času okupacije teroriziral naše ljudi v splitskem pristanišču. Italijani so nas skušali podvreči njihovi pristaniški proceduri, vendar smo se jim odločno postavili po robu: mi smo zavezniška vojna ladja. Ko smo se zasedli, smo ob ladjo postavili svojo stražo. Šele tedaj smo na ulici zagledali zavezniške vojakove. Vsi so nekam hiteli, nihče se za nas ni zmenil.

Ker zaveznikov še vedno ni bilo na našo ladjo, smo se odločili, da najprej rešimo vprašanje emigrantov in ranjencev in šele potem našo poglavito nalogo. Najprej smo spustili na kopno emigrante. Ti so se na vrat na nos razbežali, le malo jih je odšlo v zbirno taborišče.

Ob zori sva z Armandom odšla na otok Hvar in v Starigradu pričela pripravljati odhod. Treba je bilo »Bakar« usposobiti za plovbo (tisti »Bakar«, ki se danes plovo na relaciji Split-Vis in Split-Lastovo; tedaj je bila to naša najboljša ladja), izbrati ustrezno posadko in vkrčiti na ladjo določeno število težkih ranjencev, ki jih ni bilo mogoče več zdraviti na otokih. Se istega dne smo hoteli kreniti proti Italiji, toda ni bilo mogoče. »Bakar« je bil v zelo slabem stanju, posadka nepreverjena, bile pa so tudi še druge težave. Urejanje ladje, zbiranje posadke in posebej organizacija prenosa ranjencev nas je v starigradskem pristanišču zadržalo do pozne noči. Odločili smo se, da to noč krenemo do Visa, od tod pa ob prvem mraku naslednjega dne dalje.

Priprave smo zaključili 2. oktobra na Visu. Posadko smo izpopolnili še z nekaj zaupnimi tovariši iz Visa. Za poveljnika ladje smo postavili kapetana Matešiča, za njegovega namestnika pa kadeta Bradanova. Komandant topništva je bil bivši pomočnik vojne ladje Rehula, medtem ko so bili topničarji poveljni italijanski protovojlci. »Bakar« je bil do zob oborožen s topništvom. Kasneje smo ugotovili, da ga je bilo celo preveč in da je bila sreča, da nikoli nismo streljali z vsemi topovi naenkrat. »Bakar« namreč tega ne bi vzdržal in bi postal prva žrtev lastnega topništva. Na ladji je bilo 25 ranjencev. Spremljali so jih dr. Goroslava Andjelčević, italijanski vojaški zdravnik dr. Ubertali in tri bolničarke. Na Visu smo vkrčali še 125 oseb, v glavnem židovskih emigrantov in nekaj preostalih

BESEDA OBČANOV

Náš čas je prenatrpan z obveznostmi. Delo se vrsti s sestanki, kjer premlavamo, kako bi še boljše in uspešnejše delali, kako bi bolje gospodarili: čas hiti in časa nam primanjkuje — prostega je res malo. Toda v gospodarskih organizacijah so naši sestanki plodni, tamkaj se jih udeležujemo, ker vemo, da je tudi od našega miselnega prispevka odvisen uspeh podjetja, naš osebni dohodek, naš standard. Kot občani pa smo se pomenili. Zelimo si nekaj uric zase, za svojo družino in če nismo ravno vezani kot člani kakšnih odborov, raje prepuščamo, da sestanki potekajo brez nas, čeprav govore na njih o naših koristih, o našem standardu, o naši cesti, o vsem kar nas obdaja za nas. Mislimo si, saj bodo sklenili in kar abotno pozabljamo, da bi o tem morali tudi mi razmišljati.

Tu nekje naj bi tičal problem? Urednik mi je dejal. — Napiši nekaj o zborih volivcev, o sestankih socialistične zveze, o slabem obisku teh sestankov, o napakah, ki so vzrok slabega obiska in pot me je zanesla v Šaleško dolino. Z mnogimi sem prekrizal svoje misli, žal pa so hoteli, da njihova imena ostanejo anonimna, čeprav je sleherni zabil žebelj na sredo glave. Takole so modrovali.

...da ne bi bilo več tako...

Tovariš iz Soštanja: Čeprav še mnogi jadikujejo za občino, ki se je prestavila v Velenje, se mi dozdeva, da bodo tako zbori volivcev kot sestanki socialistične zveze sedaj bolj obiskani. Poprej so preveč sklepali kar na občini, sedaj pa imamo otipljive naloge. Zuli nas telovadnica, kopalnice, slabo izkoriščen stadion: pri srcu nam je težak položaj naših odličnih košarkarjev. Torej nam ne bo zmanjkalo problemov, ki jih moramo reševati.

Tovariš iz Pesja: Menim, da je do nedavna bilo v naši dolini, posebej na podeželju pereče vprašanje profesorov, kar pa je razen v krajevni organizaciji Skorno-Florjan rešeno. Menim, da sta slaba informiranost in nezainteresiranost vzrok malokoličnega obiska. K temu pa je tudi pripomoglo slabo reševanje njihovih potreb določenih krajev, kot želja po avtobusni progi, odlašanje z adaptacijo šole in podobno.

Uslužbenec občinske skupščine: Skrb občinske skupščine za zbere volivcev je preveč administrativna — razpis in določitev datuma. Delo odbornikov občinske skupščine je premalo vidno na terenu.

Član občinskega odbora SZDL: Krajevni odbori so se vse preveč povlekli in prepustili iniciativo v celoti krajevnemu odboru Socialistične zveze, ki naj bi vodila predsem politično situacijo na vasi.

PREMIJE!

ZAKAJ NAM JIH KMETIJSKI KOMBINAT SENTJUR NE IZPLAČA?

Pri nas na Planini je izrazito živinorejski kraj, zato je tudi glavni vir dohodkov živinoreja.

S prodajo pitane živine pa imamo dostikrat neprijetnosti. V drugi polovici leta 1962 in delno v letu 1963 smo prodali več po pogodbi Kmetijskega kombinata Sentjur, pitane živine, za katero pa še do danes, po pogodbi priznane premije nismo prejeli. Nakupovalec živine se izgovarja, da izplačane premije ne dobimo zato, ker nimamo odkupnih blokov. Dejstvo je, da so tukajšnji uslužbenec (ne vem zakaj?) izdajali odkupne bloke samo v dvojniku, leti pa so ostali v blagajni, prodajalec pa je ostal brez dokumentacije.

Prosimo Kmetijski kombinat Sentjur da pojasni, zakaj nam po pogodbi pripadajočih premij ne izplačajo.

Za oddane svinjske kože tudi ne dobimo odkupnih blokov, navzlic nagradnemu žrebanju, katerega je razpisal »Koteks—Tobus«.

Kooperanti

KMETIJSTVO V ŠALEŠKI DOLINI
POD PRICAHOVANJI

12,8 odstotno povečanje fizičnega obsega kmetijske proizvodnje v Šaleški dolini ni bilo doseženo zaradi neugodne zime, ki je uničila slabo tretjino ozimnic za setev. Prispevek k temu pa so dodale težkoče odkupa kmetijskih zemljišč zaradi reorganizacije gospodarstva Salek, saj so površine družbenega sektorja posevala le za 61 ha od predvidenih 140. Tako je bilo skupno s pogodbeno proizvodnjo zajeto v družbeno organizirano proizvodnjo le okrog 26 odstotkov skupne obdelovalne zemlje v občini.

-ze

Tovariš iz Velenja: Večina zaposlenih je v političnem delu pretežno vezana v kolektivih, zato člani zaradi že poznane vsebine zbora volivcev ne želijo istega ponavljati. Poleg tega pa so v Velenju navajeni, da šestokrat drugi mislijo zanje.

Tovariš iz Zavodnje: Pri nas so zbori volivcev sorazmerno dobro obiskani. Skupno delo pri kulturnem domu, obnova šolskega poslopja, težnja po avtobusni zvezi, ki se nam je uresničila, vse to nas je združevalo. Sedaj imamo v načrtu otroško igrišče in ceste, ki so v dokaj slabem stanju.

Član izvršnega odbora občinskega odbora Socialistične zveze: Cesto-

krat napravimo napake z izvolitvijo člana v krajevni odbor Socialistične zveze, ker se ne zaveda vprašanja odgovornosti, ki jo je sprejel z izvolitvijo. Moram pa poudariti, da je zadnji čas v naši komuni obisk mnogo boljši. Prav te dni se bodo pričeli prvi zbori volivcev, kjer bomo obravnavali družbeni plan in proračun občine z dodatkom izredno kritične ocene le-teh za lansko leto.

Se bi se lahko vrstili odgovori, kajti mnenja so različna, čeprav s skupnim hotenjem, da bi naše skupne zadeve čim boljše in smotrno reševali. Vsi pa si temeljito prizadevajo, da bi odstranili stare napake in da bi zbori volivcev postali res delovni razgovori občanov. — J. K.

»ANGLEŠKO« SOBOTO PRIPOROČAMO

Delovni kolektiv Tovarne umetnih brusov in brusnih teles COMET iz Zreč, že četrty mesec dela le 42 ur v tednu, oziroma ima prsto soboto. Obiskali smo člane delovnega kolektiva in jim postavili nekaj vprašanj, ki zanimajo naše bralce in delovne ljudi. Na vprašanja so nam odgovorili trije člani kolektiva v proizvodnji: Feliks Gorenak, Gizela Rušnik in Jože Rušnik.

Prvo vprašanje: Kaj menita, a je boljši sedemurni delavnik ali prost dan?

Feliks: »Sedemurnemu delavniku bi morali prilagoditi tudi prevoze«.

Jože: »Za nas mlade je prosta sobota nezamenljiva. Potrebno bi bilo le pozitivno kulturno življenje«.

Gizela: »Sele s prsto soboto smo dobile me ženske prost dan. Preje smo morale namreč čez nedeljo urejevati dom«.

Drugo vprašanje: Kako vpliva prost dan na delovno storilnost?

Feliks: »Ob dobri organizaciji dela se veča, vsaj pri nas«.

Jože: »Človek se z večjim zanosom posveti delu«.

Gizela: »V ponedeljek sem spočita, tako, da norma več ni vprašanje«.

Na tretje vprašanje, ali priporočajo »angleško« soboto tudi drugim delovnim kolektivom, so vsi trije odgovorili pritrdilno.

NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA — NAMESTO NEKROLOGA —

Iz Meškovih celjskih spominov

(Nadaljevanje in konec)

Čeprav sem kdaj stradal kruha, v srcu sem čutil glad po umetnosti. In rajši sem v Celju večkrat trpel telesno lakoto, da sem le mogel zvečer v gledališče. Tam sem pozabil na glad. Ponoči pa sem sanjal o igri, ki sem jo zvečer videl. In sem bil srečen kljub telesnemu gladu.

Ko sem prvič bral Aškerčeve »Balade in romances«, v peti šoli, tiste večere po božiču, v hudi zimi, mi je pregorela na hrbtu vsa suknja. Preblizu h peči sem se naslanjal, a čutil nisem ničesar. Nesreča je bila tem večja, ker sem imel samo to suknjo razen zimске, ki sicer tudi ni bila bogve kako imenitna in topla. Tako sem moral nekaj časa tudi v šoli sedeti v zimski suknji. Še danes bi z lahkoto pokazal mesta na raznih potih v celjski okolici, kje sem bral Byrona, kje Sienkiewicza, kje Dickensa in druge... Bili so lepi časi...

Izmed najlepših spominov tistih štirih let na višji gimnaziji v Celju

mi je Seidlov vir na desnem bregu Savinje, pod bukovim in gabrovim gozdom, nad lepšim mestnim drevoredom, da lepšega menda nima nobeno naše mesto.

Iz hriba vre in kipi skozi kamnito ploščo in kovinasto cev z levjo glavo na koncu mogočen pramen kristalne vode. Naokrog se odpira obširen prostor, v polkrogu v hrib izkopan, s kamenjem obzidan. Ob zidu klopi. Nad vsem pa bočijo, kakor bi varovali in blagoslavljali mirni prostorček, svoje krivenčaste veje stari gabri.

Ime ima vir po nemškem pesniku Gabrijele Seidlu, ki je nekaj časa poučeval na celjski gimnaziji. V kamnito ploščo okrog žrela sta bila vklesana dva Seidlova stiha.

Dijakom zadnjih letnikov nam je bil ta vir izredno pri srcu, zelo draga nam pot k njemu skozi mestni park in ob bistri Savinji navzgor. Ob sobotah popoldne, ko nismo imeli šole, ob nedeljah, zlasti pa ob lepih pomladnih in poletnih večerih smo v gručah hodili to pot. Posedali smo na klopek pod zeleničimi vejami

Pomagajmo pticam preživeti zimo

Skrb za ptice v zimskem času prepustimo otrokom. Spomnimo jih in navajajmo jih k temu. Storili bomo dvojno korist. Naši pernati pri-

jatelji bodo lažje prestali mrz in pomanjkanje hrane, otroci pa bodo ob tem krepili svojo srčno kulturo, svojo ljubezen do narave.

Zaostaja še pet delovnih organizacij

V velenjski komuni je delo na pripravah statotov delovnih organizacij steklo v redu. Tako je doslej le še 5 delovnih organizacij, ki še niso začela s pripravami. Šest delovnih organizacij pa je statut že sprejelo; medte sodijo rudnik lignita, tovarna gospodinjске opreme »Gorenje«, lesno industrijski kombinat ter »Galanterija« v Soštanju, splošno gradbeno podjetje »Vegrad« in projektni biro v Velenju. Dvanajst delovnih organizacij ima osnutke, o katerih sedaj razpravlja kolektiv, 29 delovnih organizacij pa je izdelalo eteze in bodo vsaj do

konca februarja pripravile osnutek. Trenutna ocena že sprejetih statotov kakor tudi osnutkov kaže na pomanjkljivosti predvsem na področju delitve. Prav tako pa bi v marsikaterem osnutku morali dopolniti ter širše zajeti mesto in vloga človeka v statutu, obenem pa doledneje nakazati sedanje stanje ter predvideni razvoj samoupravljanja. — K.

ŠE JE ČAS...

NAGRADE V VREDNOSTI 625.000 DIN ČAKAJO NA VAS. UVRSTITE SE V NAGRADNI RAZPIS CELJSKEGA TEDNIKA. V ZAČETKU MARCA BO VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE.

Poleg mopeda in številnih praktičnih nagrad v vrednosti nad 500.000 din, ki so jih prispevali delovni kolektivi v celjskem okraju (seznam je bil že objavljen v Celjskem tedniku), je uredništvo Celjskega tednika v zadnjih dneh prejelo še naslednje prispevke za nagradno žrebanje, ki bo v začetku marca:

Tovarna tehtnic, Celje	4 kuhinjske tehtnice
Tovarna emajlirane posode, Celje	ekonom lonec, sokovnik in garnituro sodobne emajlirane posode
Tovarna »Aeros«, Celje	6 kaset tempera barv, 6 kaset akvarel oljnatih barv in 200 zavitek helila za perilo »MICA«
»Toper«, Celje	1 moška nylon srajca in 1 moška pižama
Trgovsko podjetje »Merx«, Celje	prispevek v vrednosti 10.000 din
Trgovsko podjetje »Tkanina-Galanterija«, Celje	1 ženska perlon garnitura ali 1 moška perlon srajca.

Vrednost nagrad je s tem narasla na 625.000 din.

Še danes se naročite na Celjski tednik. Poleg branja aktualnih sestavkov, reportaž, intervjujev, domačih novic in zanimivosti boste morda prav vi srečni dobitnik ene številnih bogatih nagrad.

Torej še ni prepozno. Edini pogoj je, če še niste naročnik Celjskega tednika, da se nanj naročite in poravnate polletno naročnino.

mi gabrov, pilji iz vira, veselili se življenja in mladosti. Za slovo so pevci zapeli v tihi večer in srečni smo se vračali v mesto in na svoja stanovanja.

Polne poezije, sreče in lepote so bile te urice, pač mnogo lepše od tistih, ki smo jih presedeli v zatohlih gostilniških sobah, ko pa abstinenco gibanje tedaj ni bilo še nič znano!

V gozdu nad Seidlovim virom smo imeli petošolci in šestošolci jesenskega popoldne ustanovni shod za mlado literarno društvo. Bilo pa je tako društvo v tistih časih nevarna stvar. Če bi bili zvedeli o njem v šoli, bi nam najbrž bili brez usmiljenja dali slovo z zavoda. Bili so časi nemškega duha, a tudi železne discipline. Zadnje je bilo dobro, prvo slabo.

Ker smo se ob takih nevarnostih morali vedno skrivati kakor prvi kristjani, smo v kratkem času omagali: društvo je zaspalo in umrlo. Niso pa zaspali, še manj umrli naši vzori, ne naši naklepi, ne naša hotenja. Vsi ti so ostali mladostni in živi kakor Seidlov vir, ki z nezmanjšano silo žubori iz večnosti v večnost, in kakor gozd nad njim, ki leto za letom na novo brsti,

V juliju 1958, ko je bila 19. VII. šestdesetletnica mojega mašništva, sem se umaknil z doma, da se ne bi prirežale kake nepotrebnosti. Skrival sem se dva dni v Celju. Eno dopoldne sem presedel pri Seidlovem vreclu, nekdanji mi najljubšem prostoru v Celju. A čas tedaj in sedaj! Kak božji mir nekdanj, kako življenjske sedaj! Kar nenehno so hodili ljudje mimo. Pripeljal se je voz; mlad voznik ustavi, skoči z voza, gre pit. Vesel mi pravi: »Kadar pripeljem mimo, se tu napijem. Dobra voda!« Pride mlad fant z velikim vrčem, že na oko dijak. Razgovoriva se: res je, iz hiše ob gozdu — v mojih časih je bil tam deviški travnik, zdaj lepe nove hiše. Odide. Sedem, spat zasajam v tiste brezskrbne čase.

Celje je imelo tedaj značaj nemškega mesta. Ob nedeljah in tržnih dneh pa se je videlo, da je bilo to vse le navidezno: tedaj je znalo in govorilo vse slovensko.

Zdaj se je izpolnilo, o čemer smo tedaj komaj upali sanjati! Maribor, Celje, Ptuj! Ta mesta so slovenska. Mlada moja ljubezen, zdaj jih ljubim še bolj. Da bi cvetela, da bi bila srečna!

FRAN ROŠ

